Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 12. decembra 2018 *

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh s perindoprilom, liekom určeným na liečenie kardiovaskulárnych chorôb, v jeho pôvodných a generických verziách – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ – Dohody s cieľom oddialiť, či dokonca zabrániť vstupu na trh generických verzií perindoprilu – Účasť dcérskej spoločnosti na porušení, ktorého sa dopustila jej materská spoločnosť – Pripísanie porušenia – Solidárna zodpovednosť – Horná hranica pokuty“

Vo veci T-677/14,

Biogaran, so sídlom v Colombes (Francúzsko), v zastúpení: T. Reymond, O. de Juvigny a J. Jourdan, avocats,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne F. Castilla Contreras, T. Vecchi a B. Mongin, neskôr F. Castilla Contreras, B. Mongin a C. Vollrath, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ v prvom rade na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2014) 4955 final z 9. júla 2014 týkajúceho sa konania podľa článkov 101 a 102 ZFEÚ [vec AT.39612 – Perindopril (Servier)] v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a subsidiárne na zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená uvedeným rozhodnutím,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni (spravodajca), sudcovia L. Madise a R. da Silva Passos,

tajomník: G. Predonzani, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. októbra 2017,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. O perindoprile

1 Skupina, ktorú tvorí Servier SAS a viaceré dcérske spoločnosti (ďalej jednotlivo alebo spoločne len „Servier“), vyvinula perindopril, liek podávaný v rámci kardiovaskulárnej medicíny, ktorý je predovšetkým určený najmä na boj proti vysokému krvnému tlaku a srdcovému zlyhaniu prostredníctvom mechanizmu inhibície angiotenzínu konvertujúceho enzýmu (ďalej len „AKE“).

2 Účinná farmaceutická látka (ďalej len „ÚFL“) perindoprilu, teda biologicky aktívna chemická látka, ktorá vyvoláva predmetné terapeutické účinky, je vo forme soli. Pôvodne používaná soľ bol erbumín (alebo terc-butylamín), ktorý má kryštalickú formu z dôvodu postupu využívaného skupinou Servier na jeho syntézu.

1. Patent týkajúci sa molekuly

3 Prihláška patentu týkajúca sa molekuly perindoprilu (patent EP0049658, ďalej len „patent 658“) bola podaná na Európsky patentový úrad (EPÚ) 29. septembra 1981. Platnosť patentu 658 mala uplynúť 29. septembra 2001, ale jeho ochrana bola predĺžená vo viacerých členských štátoch vrátane Spojeného kráľovstva do 22. júna 2003, ako to umožňovalo nariadenie Rady (ES) č. 1768/92 z 18. júna 1992 o vytvorení dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá (Ú. v. ES L 182, 1992, s. 1; Mim. vyd. 13/011, s. 200). Vo Francúzsku bola ochrana patentu 658 predĺžená do 22. marca 2005 a v Taliansku do 13. februára 2009.

2. Sekundárne patenty

4 V roku 1988 skupina Servier okrem iného podala na EPÚ prihlášky niekoľkých patentov týkajúce sa postupov výroby molekuly perindoprilu, ktorých platnosť uplynula 16. septembra 2008: patenty EP0308339, EP0308340, EP0308341 a EP0309324 (ďalej v uvedenom poradí len „patent 339“, „patent 340“, „patent 341“ a „patent 324“).

5 Prihlášky nových patentov týkajúce sa erbumínu a postupov jeho výroby podala Servier na EPÚ v roku 2001, a to vrátane patentu EP1294689 (takzvaný „patent beta“, ďalej len „patent 689“), patentu EP1296948 (takzvaný „patent gama“, ďalej len „patent 948“) a patentu EP1296947 (takzvaný „patent alfa“, ďalej len „patent 947“). Prihláška patentu 947 týkajúca sa kryštalickej alfa formy erbumínu a postupu jej prípravy bola podaná 6. júla 2001 a EPÚ udelil patent 4. februára 2004.

3. Perindopril druhej generácie

6 Od roku 2002 skupina Servier začala vyvíjať perindopril druhej generácie vyrábaný z inej soli ako erbumín, a síce arginín. Tento perindopril arginín sa mal vyznačovať zlepšeniami, pokiaľ ide o obdobie uchovávania, a to z dvoch na tri roky, o stabilitu, umožňujúcu jeden druh balenia pre všetky klimatické pásma, a o skladovanie, nevyžadujúce žiadne špeciálne podmienky.

7 Servier podala prihlášku európskeho patentu na perindopril arginín (patent EP1354873B, ďalej len „patent 873“) 17. februára 2003. Patent 873 bol udelený 17. júla 2004 s dátumom uplynutia platnosti stanoveným na 17. februára 2023. Perindopril arginín sa začal uvádzať na trh Únie v roku 2006.

B. O žalobkyni

8 Biogaran (ďalej len „žalobkyňa“ alebo „Biogaran“), ktorá je 100 % dcérskou spoločnosťou spoločnosti Laboratoires Servier SAS, pričom táto spoločnosť je sama dcérskou spoločnosťou spoločnosti Servier SAS, a ktorá bola založená v roku 1996, je spoločnosťou vykonávajúcou činnosť v oblasti generických liekov, ktorej distribučná činnosť sa takmer výhradne obmedzuje na Francúzsko.

C. O činnostiach spoločnosti Niche týkajúcich sa perindoprilu

9 Spoločnosť vykonávajúca činnosť v oblasti generických liekov, Niche Generics Limited (ďalej len „Niche“), prevzala všetky povinnosti a záväzky spoločnosti Bioglan Generics Ltd podľa dohody o rozvoji a poskytnutí licencie, ktorú 26. marca 2001 uzavrela so spoločnosťou Medicorp Technologies India Ltd (ďalej len „Medicorp“), ktorej právnym nástupcom sa stala Matrix Laboratories Ltd (ďalej len „Matrix“), s cieľom uvádzať na trh generickú formu perindoprilu (ďalej len „dohoda Niche-Matrix“). V dohode Niche-Matrix bolo stanovené, že obe spoločnosti budú na trh Únie uvádzať generický perindopril, pričom sa spresňuje, že Matrix je predovšetkým zodpovedná za rozvoj a dodávanie ÚFL perindoprilu, zatiaľ čo Niche zodpovedá predovšetkým za kroky potrebné na získanie povolení na uvádzanie na trh (ďalej len „PUT“), ako aj obchodnú stratégiu.

10 Matrix poskytla v apríli 2003 pilotnú šaržu ÚFL perindoprilu, ako aj príslušnú základnú spisovú dokumentáciu účinnej látky na účely prípravy žiadostí o PUT spoločnosťou Niche.

11 Unichem Laboratories Ltd (ďalej len „Unichem“), materská spoločnosť spoločnosti Niche, bola zodpovedná za výrobu perindoprilu v jeho konečnej farmaceutickej forme podľa dohody o rozvoji a výrobe tabletiek perindoprilu uzavretej 27. marca 2003 so spoločnosťou Medicorp, neskôr Matrix, ktorá sa zaviazala vyvíjať ÚFL perindoprilu a poskytnúť jej ju.

D. O sporoch týkajúcich sa perindoprilu

1. Spory pred EPÚ

12 Desať spoločností vykonávajúcich činnosť v oblasti generických liekov vrátane spoločnosti Niche podalo námietku proti patentu 947 na EPÚ v roku 2004 s cieľom dosiahnuť jeho zrušenie v celom rozsahu, pričom uvádzali dôvody založené na neexistencii novosti a vynálezcovskej činnosti, ako aj na nedostatočnom opise vynálezu. Niche však z námietkového konania 9. februára 2005 vystúpila.

13 Dňa 27. júla 2006 námietkové oddelenie EPÚ potvrdilo platnosť patentu 947 v nadväznosti na drobné zmeny pôvodných požiadaviek skupiny Servier (ďalej len „rozhodnutie EPÚ z 27. júla 2006“). Sedem spoločností podalo proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok. Rozhodnutím zo 6. mája 2009 technický odvolací senát EPÚ zrušil rozhodnutie EPÚ z 27. júla 2006 a zrušil patent 947. Žiadosť o preskúmanie, ktorú podala skupina Servier proti tomuto rozhodnutiu, bola zamietnutá 19. marca 2010.

14 Niche tiež podala 11. augusta 2004 námietku proti patentu 948 na EPÚ, ale z konania 14. februára 2005 vystúpila.

2. Spory na vnútroštátnych súdoch

15 Platnosť patentu 947 navyše spochybnili spoločnosti vykonávajúce činnosť v oblasti generických liekov na súdoch niektorých členských štátov, najmä Holandska a Spojeného kráľovstva.

16 V Spojenom kráľovstve Servier podala 25. júna 2004 žalobu pre porušenie práv na High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (patents court) [Vrchný súd (Anglicko a Wales), oddelenie pre majetkové spory (patentový súd), Spojené kráľovstvo] proti spoločnosti Niche, pričom sa dovolávala svojich patentov 339, 340 a 341, keďže táto spoločnosť predložila žiadosti o PUT v Spojenom kráľovstve týkajúce sa generickej verzie perindoprilu, ktorá bola vyvinutá v spolupráci so spoločnosťou Matrix podľa dohody Niche-Matrix. Dňa 9. júla 2004 Niche doručila skupine Servier protinávrh na zrušenie patentu 947.

17 Pojednávanie na High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (patents court) [Vrchný súd (Anglicko a Wales), oddelenie pre majetkové spory (patentový súd)], týkajúce sa dôvodnosti údajného porušenia, bolo napokon vytýčené na 7. a 8. februára 2005, ale trvalo len pol dňa z dôvodu urovnania uzatvoreného medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche 8. februára 2005, ktorým bol ukončený spor medzi týmito dvoma účastníkmi konania.

18 Matrix bola informovaná spoločnosťou Niche o priebehu tohto sporového konania a bola do neho aj zapojená tak, že na High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (patents court) [Vrchný súd (Anglicko a Wales), oddelenie pre majetkové spory (patentový súd)] robila podania v mene spoločnosti Niche. Servier okrem toho poslala spoločnosti Matrix 7. februára 2005 formálne upozornenie, v ktorom jej vytýkala porušenie patentov 339, 340 a 341 a pohrozila jej podaním žaloby pre porušenie práv.

19 Na jeseň 2004 Servier začala okrem iného zvažovať nadobudnutie spoločnosti Niche. Servier si na tento účel nechala vypracovať predbežný audit, ktorého prvá fáza bola ukončená 10. januára 2005, teda v deň, keď predložila predbežnú nezáväznú ponuku na nadobudnutie základného imania spoločnosti Niche za sumu vo výške od 15 do 45 miliónov libier šterlingov (GBP). V nadväznosti na druhú fázu predbežného auditu, ktorá prebehla 21. januára 2005, Servier informovala spoločnosť Niche ústne 31. januára 2005, že už nemá záujem o jej nadobudnutie.

E. O urovnaniach

1. O dohodách uzatvorených medzi spoločnosťami Niche, Unichem, Matrix a skupinou Servier

20 Servier uzavrela súbor dohôd o urovnaní v oblasti patentov s viacerými spoločnosťami vykonávajúcimi činnosť v oblasti generických liekov, s ktorými mala patentové spory.

21 Dňa 8. februára 2005 Servier uzavrela so spoločnosťami Niche a Unichem dohodu o urovnaní (ďalej len „dohoda o urovnaní“ alebo „dohoda o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche“). Územná pôsobnosť dohody sa vzťahovala na všetky krajiny, v ktorých existovali patenty 339, 340, 341 a 947 (článok 3 dohody).

22 Touto dohodou o urovnaní sa Niche a Unichem zaviazali, že nebudú vyrábať, nenechajú si vyrobiť, nebudú mať v držbe, dovážať, dodávať, ponúkať dodanie alebo disponovať s generickým perindoprilom vyrábaným podľa postupu vyvinutého spoločnosťou Niche, ktorý Servier považuje za porušenie patentov 339, 340 a 341 udelených v Spojenom kráľovstve, podľa postupu, ktorý je v podstate podobný, alebo podľa akéhokoľvek iného postupu, ktorý môže porušovať patenty 339, 340 a 341 (ďalej len „sporný postup“), a to až do lokálneho uplynutia platnosti týchto patentov (článok 3 dohody) (ďalej len „ustanovenie o neuvádzaní na trh“). Naproti tomu bolo v dohode uvedené, že na trh môžu uvádzať perindopril vyrábaný podľa sporného postupu bez porušenia týchto patentov po uplynutí platnosti uvedených patentov (články 4 a 6 dohody). Niche bola navyše povinná zrušiť, vypovedať alebo pozastaviť až do dátumu uplynutia platnosti patentov všetky svoje zmluvy, ktoré už uzatvorila a ktoré sa týkajú perindoprilu vyrobeného podľa sporného postupu, ako aj žiadostí o PUT tohto perindoprilu (článok 11 dohody). Niche a Unichem sa navyše zaviazali nepredložiť žiadnu žiadosť o PUT

perindoprilu vyrábaného podľa sporného postupu a nepomáhať žiadnej tretej osobe získať také PUT (článok 10 dohody). Napokon sa mali zdržať akejkoľvek žaloby o neplatnosť alebo určenie, či neboli porušené práva z patentu, pokiaľ ide o patenty 339, 340, 341, 947, 689 a 948, až do uplynutia ich platnosti, okrem prípadu obrany v rámci žaloby pre porušenie patentu (článok 8 dohody) (ďalej len „ustanovenie o zákaze spochybnenia“). Niche navyše súhlasila, že vezme späť svoje námietky proti patentom 947 a 948 pred EPÚ (článok 7 dohody).

23 Naproti tomu sa Servier jednak zaviazala, že nepodá žalobu pre porušenie práv proti spoločnosti Niche alebo jej zákazníkom a spoločnosti Unichem založenú na patentoch 339, 340, 341 a 947 v súvislosti s akýmkoľvek údajným porušením, ku ktorému došlo pred uzavretím dohody (článok 5 dohody) (ďalej len „ustanovenie o neuplatnení seniority“), a jednak, že spoločnostiam Niche a Unichem zaplatí sumu 11,8 milióna GBP v dvoch splátkach (článok 13 dohody). Táto suma predstavovala protiplnenie za záväzky spoločností Niche a Unichem a „značné náklady a potenciálne povinnosti, ktoré by mohli znášať Niche a Unichem z dôvodu skončenia svojho programu vývoja perindoprilu vyrábaného podľa [sporného] postupu“.

24 Navyše tiež 8. februára 2005 Servier uzavrela so spoločnosťou Matrix dohodu o urovnaní (ďalej len „dohoda Matrix“), ktorá sa vzťahovala na všetky krajiny, v ktorých existovali patenty 339, 340, 341 a 947, s výnimkou jedného štátu, ktorý nie je členom Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) [oddiel 1 ods. 1 bod xiii) dohody].

25 Dohodou Matrix sa Matrix zaviazala, že nebude vyrábať, nenechá si vyrobiť, nebude mať v držbe, dovážať, dodávať, ponúkať dodanie alebo disponovať s perindoprilom vyrábaným podľa sporného postupu až do lokálneho uplynutia platnosti týchto patentov (články 1 a 2 dohody). Naproti tomu bolo v dohode uvedené, že Matrix môže uvádzať na trh perindopril vyrábaný podľa sporného postupu bez porušenia týchto patentov po uplynutí platnosti uvedených patentov (článok 4 dohody). Matrix bola navyše povinná zrušiť, vypovedať alebo pozastaviť až do dátumu uplynutia platnosti patentov všetky svoje zmluvy, ktoré už uzatvorila a ktoré sa týkajú perindoprilu vyrobeného podľa sporného postupu, ako aj žiadostí o PUT tohto perindoprilu, a to najneskôr do 30. júna 2005 (články 7 a 8 dohody). Okrem iného sa zaviazala nepredložiť žiadnu žiadosť o PUT perindoprilu vyrábaného podľa sporného postupu a nepomáhať žiadnej tretej osobe získať také PUT (článok 6 dohody). Matrix sa napokon mala zdržať akejkoľvek žaloby o neplatnosť alebo určenie, či neboli porušené práva z patentu, pokiaľ ide o patenty 339, 340, 341, 947, 689 a 948, až do uplynutia ich platnosti, okrem prípadu obrany v rámci žaloby pre porušenie patentu (článok 5 dohody).

26 Naproti tomu sa Servier jednak zaviazala, že nepodá žalobu pre porušenie práv proti spoločnosti Matrix založenú na patentoch 339, 340, 341 a 947 v súvislosti s akýmkoľvek údajným porušením, ku ktorému došlo pred uzavretím dohody Matrix (článok 3 dohody), a jednak, že spoločnosti Matrix zaplatí sumu 11,8 milióna GBP v dvoch splátkach (článok 9 dohody). Táto suma predstavovala protiplnenie za záväzky spoločnosti Matrix a „značné náklady a potenciálne povinnosti, ktoré by mohla znášať Matrix z dôvodu skončenia svojho programu vývoja perindoprilu vyrábaného podľa [sporného] postupu“.

2. O dohode uzavretej medzi spoločnosťami Niche a Biogaran

27 Dňa 8. februára 2005 (deň uzavretia dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche) bola medzi spoločnosťami Niche a Biogaran uzatvorená dohoda o poskytnutí licencie a dodaní tovaru, ktorá sa týka prevodu zo spoločnosti Niche na Biogaran troch súborov dokumentácie výrobkov (teda „všetkých informácií a/alebo údajov, ktoré má Niche, pokiaľ ide o výrobky, a ktoré sú nevyhnutné na získanie PUT“) a existujúceho povolenia na uvádzanie na trh, výmenou za platbu v prospech spoločnosti Niche zo strany spoločnosti Biogaran v sume 2,5 milióna GBP (ďalej len „dohoda Biogaran“).

28 Podľa dohody Biogaran sa Niche zaviazala previesť na Biogaran dokumentáciu týkajúcu sa výrobku A na účely výhradného použitia spoločnosťou Biogaran s cieľom získať PUT vo Francúzsku, v Spojenom kráľovstve a v krajine, ktorá nepatrí do EHP, a nevýhradného použitia pre zvyšok sveta. Pokiaľ ide o dva ďalšie súbory dokumentácie týkajúcej sa výrobkov B a C, prevod dokumentácie sa uskutočnil na nevýhradnej báze po celom svete. Pokiaľ ide osobitne o výrobok B, Niche súhlasila s prevodom jej PUT pre Francúzsko na Biogaran. Dohoda Biogaran stanovovala, že po získaní PUT musí Biogaran objednať od spoločnosti Niche predmetné výrobky (článok 2.2 dohody). Podľa článku 2.5 dohody sa Niche zaviazala poskytnúť spoločnosti Biogaran všetky informácie a údaje, ktoré má alebo sú pod jej kontrolou a ktoré tvoria dokumentáciu výrobku potrebnú na získanie príslušných PUT. Biogaran bola navyše povinná vynaložiť všetko primerané úsilie na zabezpečenie, aby objednávky výrobku alebo výrobkov boli zadané vo vhodnom čase, aby spoločnosti Niche umožnili zachovať konštantný režim výroby počas celej doby trvania tejto dohody (článok 4.1 dohody). Naproti tomu v dohode Biogaran bolo uvedené, že táto dohoda bude automaticky zrušená, ak v lehote 18 mesiacov nedôjde k získaniu PUT (článok 14.4 dohody). V dohode bolo tiež stanovené, že žiadna zo strán dohody nemá nárok na náhradu škody v prípade jej ukončenia v súlade s článkami 14.2 a 14.4 dohody.

29 Ako protiplnenie za dokumentáciu výrobkov článok 2.3 dohody Biogaran stanovil platbu zo strany spoločnosti Biogaran v sume 2,5 milióna GBP a upravil platobné podmienky zaväzujúce spoločnosť Biogaran zaplatiť spoločnosti Niche 1,5 milióna GBP najneskôr do 14. februára 2005 a 1 milión GBP najneskôr do 5. októbra 2005, v rovnaké dni, ako boli dohodnuté v rámci dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche na zaplatenie 11,8 milióna GBP.

F. O sektorovom vyšetrovaní

30 Dňa 15. januára 2008 Komisia Európskych spoločenstiev rozhodla o začatí vyšetrovania vo farmaceutickom sektore na základe ustanovení článku 17 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) s cieľom identifikovať jednak príčiny poklesu inovácie v uvedenom sektore meranej počtom nových liekov vstupujúcich na trh a jednak dôvody oneskoreného vstupu na trh niektorých generických liekov.

31 Komisia uverejnila predbežnú správu o výsledkoch svojho vyšetrovania 28. novembra 2008, po ktorej nasledovala verejná konzultácia. Dňa 8. júla 2009 prijala oznámenie, ktorého predmetom bolo zhrnutie jej správy o vyšetrovaní vo farmaceutickom sektore. Komisia v tomto oznámení najmä uviedla, že je potrebné naďalej vykonávať dohľad nad urovnaniami patentových sporov, ktoré uzatvorili spoločnosti vykonávajúce činnosť v oblasti pôvodných liekov a spoločnosti vykonávajúce činnosť v oblasti generických liekov, s cieľom lepšie pochopiť používanie týchto dohôd a identifikovať dohody, ktoré odďaľujú vstup generických liekov na trh na úkor spotrebiteľov v Únii a ktoré môžu zakladať porušenia pravidiel hospodárskej súťaže. Komisia následne vydala šesť výročných správ o monitorovaní dohôd o urovnaní týkajúcich sa patentov.

G. O správnom konaní a napadnutom rozhodnutí

32 Komisia vykonala 24. novembra 2008 neohlásené inšpekcie v priestoroch dotknutých spoločností. V januári 2009 Komisia zaslala viacerým spoločnostiam žiadosti o informácie.

33 Dňa 2. júla 2009 Komisia prijala rozhodnutie o začatí konania proti skupine Servier a žalobkyni, ako aj iným spoločnostiam vykonávajúcim činnosť v oblasti generických liekov.

34 V auguste 2009 a potom od decembra 2009 do mája 2012 Komisia zaslala niekoľko žiadostí o informácie tak skupine Servier, ako aj spoločnosti Niche. V nadväznosti na dve odmietnutia skupiny Servier oznámiť informácie o dohode Biogaran Komisia prijala rozhodnutie založené na článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, v ktorom požadovala, aby jej bol oznámený súbor informácií. Odpoveď na túto žiadosť bola poskytnutá 7. novembra 2011.

35 Dňa 27. júla 2012 Komisia prijala oznámenie o výhradách adresované viacerým spoločnostiam vrátane žalobkyne, ktorá na toto oznámenie odpovedala 14. januára 2013.

36 Vypočutie dotknutých spoločností vrátane žalobkyne sa konalo od 15. do 18. apríla 2013.

37 Dňa 18. decembra 2013 Komisia udelila prístup k dôkazom zhromaždeným alebo zverejneným vo väčšej miere po oznámení o výhradách a zaslala opis skutkových okolností, na ktorý žalobkyňa odpovedala 21. januára 2014.

38 Úradník poverený vypočutím predložil svoju záverečnú správu 7. júla 2014.

39 Dňa 9. júla 2014 Komisia prijala rozhodnutie C(2014) 4955 final týkajúce sa konania podľa článkov 101 a 102 ZFEÚ [vec AT.39612 – Perindopril (Servier)] (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

40 V článku 1 napadnutého rozhodnutia sa konštatuje, že Unichem vrátane svojej dcérskej spoločnosti Niche a Servier vrátane svojej dcérskej spoločnosti Biogaran porušili článok 101 ZFEÚ tým, že sa zúčastnili na dohode o urovnaní patentových sporov za reverznú platbu, ktorá sa vzťahuje na všetky členské štáty s výnimkou Chorvátska a Talianska, a to v období od 8. februára 2005, okrem prípadu, keď ide o Lotyšsko (obdobie od 1. júla 2005), Bulharsko a Rumunsko (obdobie od 1. januára 2007), ako aj Maltu (obdobie od 1. marca 2007), do 15. septembra 2008, okrem prípadu, keď ide o Holandsko (obdobie do 1. marca 2007) a Spojené kráľovstvo (obdobie do 6. júla 2007).

41 Komisia zastávala názor, že dohoda Biogaran predstavovala dodatočný stimul s cieľom presvedčiť Niche, aby už nevstupovala na trh, a odhalila priamu účasť spoločnosti Biogaran na porušení, ktorého sa dopustila Servier, jej materská spoločnosť.

42 Komisia totiž v odôvodneniach 1349 až 1354 napadnutého rozhodnutia zastávala názor, že okrem prevodu čistej hodnoty poskytla Servier spoločnosti Niche dodatočný stimul prostredníctvom dohody Biogaran. Komisia zdôraznila, že 8. februára 2005, teda v rovnaký deň ako bola uzavretá dohoda o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche, Niche uzatvorila tiež dohodu Biogaran, a že v rámci tejto dohody Biogaran zaplatila spoločnosti Niche 2,5 milióna GBP za prevod dokumentácie výrobkov a PUT týkajúce sa farmaceutických výrobkov bez vzťahu k perindoprilu.

43 Podľa článku 7 ods. 1 písm. b) napadnutého rozhodnutia sa skupine Servier a spoločnosti Biogaran ukladá spoločne a nerozdielne pokuta vo výške 131 532 600 eur. Biogaran je navyše podľa článku 8 toho istého rozhodnutia povinná zdržať sa obnovenia konštatovaného a sankcionovaného porušenia, ako aj akéhokoľvek konania alebo správania s rovnakým alebo podobným cieľom alebo účinkom.

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

44 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. septembra 2014 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

45 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil články 1, 7 a 8 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týkajú,

– subsidiárne využil svoju neobmedzenú právomoc na účely veľmi podstatného zníženia výšky pokuty, ktorá jej bola uložená,

– priznal žalobkyni prospech v súvislosti s čiastočným alebo úplným zrušením napadnutého rozhodnutia v rámci konania o žalobe podanej skupinou Servier a vyvodil z toho všetky následky v rámci svojej neobmedzenej právomoci,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

46 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– žalobu zamietol,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. O prípustnosti

A. O treťom žalobnom návrhu, ktorým žalobkyňa navrhuje, aby jej bol priznaný prospech v súvislosti so zrušením napadnutého rozhodnutia v rámci konania o žalobe podanej skupinou Servier

47 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 musí každá žaloba obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená.

48 Podľa ustálenej judikatúry musí byť tento obsah dostatočne jasný a presný na to, aby žalovanému umožňoval pripraviť si svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe. Platí to aj pre každý návrh, ku ktorému musia byť priložené dôvody a tvrdenia, ktoré umožňujú žalovanému a súdu posúdiť dôvodnosť (pozri rozsudok zo 7. júla 1994, Dunlop Slazenger/Komisia, T-43/92, EU:T:1994:79, bod 183 a citovanú judikatúru). Na prípustnosť žaloby sa teda vyžaduje, aby zo samotného jej textu aspoň stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá. Hoci v tomto ohľade samotný text žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podopretý a doplnený odkazmi na určité časti listín, ktoré sú k nej pripojené, celkový odkaz na iné písomnosti, aj keď pripojené k žalobe, nemôže napraviť nedostatok podstatných zložiek právnej argumentácie, ktoré musia byť v zmysle vyššie pripomenutých ustanovení uvedené v žalobe. Navyše nie je úlohou Všeobecného súdu vyhľadávať a identifikovať v prílohách žalobné dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže prílohy majú len kontrolnú a podpornú funkciu (pozri rozsudok zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru). *A fortiori* všeobecný odkaz v žalobe na žalobné dôvody a tvrdenia uvedené na podporu inej žaloby, hoci aj podanej v spojenej veci, nespĺňa uvedenú požiadavku (rozsudok z 24. marca 2011, Legris Industries/Komisia, T-376/06, neuverejnený, EU:T:2011:107, bod 32).

49 V tomto prípade je potrebné sa domnievať, že všeobecný odkaz v žalobe, bez akéhokoľvek ďalšieho spresnenia alebo vysvetlenia, na žalobné dôvody a tvrdenia uvedené na podporu žaloby podanej v rámci veci, v ktorej bol dnes vydaný rozsudok, a to Servier a i./Komisia (T-691/14), nespĺňa uvedenú požiadavku.

50 Navyše za predpokladu, že tretím žalobným návrhom sa žalobkyňa chcela dovolávať judikatúry, podľa ktorej musí súd Únie priznať spoločnosti prospech v súvislosti so zrušením vyhláseným v prospech inej osoby v kontexte, v ktorom tvoria ten istý hospodársky subjekt (rozsudok z 22. januára 2013, Komisia/Tomkins, C-286/11 P, EU:C:2013:29, body 43 a 44), čo tvrdila v replike, tomuto návrhu nemožno vyhovieť. Svojím rozsudkom z dnešného dňa, Servier a i./Komisia (T-691/14), Všeobecný

súd zamietol žalobu v rozsahu, v akom sa týkala dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche. Žalobkyňa sa teda nemôže vo svoj prospech dovolávať prospechu v súvislosti so zrušením napadnutého rozhodnutia v rámci konania o žalobe podanej skupinou Servier.

51 Z uvedeného vyplýva, že tretí návrh žalobkyne spočívajúci v osvojení si návrhov a písomností skupiny Servier je potrebné zamietnuť.

B. O prípustnosti niektorých príloh vyjadrenia k žalobe a dôkazov predložených v tomto vyjadrení

1. Tvrdenia účastníkov konania

52 Na úvod je potrebné uviesť, že žalobkyňa v replike tvrdí, že Komisia vo vyjadrení k žalobe predložila nové dokumenty a tvrdenia na podporu tézy uvedenej v napadnutom rozhodnutí. Vyjadrenie k žalobe (ktoré obsahuje 40 strán) totiž vychádza sčasti z nových skutkových okolností, najmä s cieľom podložiť napadnuté rozhodnutie, ktoré venuje len 6 strán z celkového počtu 919 spochybňovaniu spoločnosti Biogaran. Opierajúc sa o judikatúru žalobkyňa tvrdí, že používanie nových dôkazov v štádiu súdneho konania porušuje práva na obhajobu.

53 Žalobkyňa navrhla, aby niektoré prílohy vyjadrenia k žalobe boli vyhlásené za neprípustné z dôvodu, že 23 z nich bolo v anglickom jazyku a neboli predmetom žiadneho prekladu do jazyka konania, ktorým je francúzština.

54 Komisia popiera, že by predložila nové dôkazy na podporu zákonnosti napadnutého rozhodnutia a že by si nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia. Existencia spojitosti medzi dohodou Biogaran a urovnaním je detailne vysvetlená v napadnutom rozhodnutí v jeho odôvodneniach 561 až 569 a 1351 až 1354.

55 Podľa Komisie tri okolnosti, ktoré potvrdzujú existenciu spojitosti medzi dohodou Biogaran a urovnaním, nemožno kvalifikovať ako „nové“, keďže sú uvedené v napadnutom rozhodnutí alebo vyplývajú zo záverov uvedeného rozhodnutia ako takého. Po prvé popredné postavenie pána M. pri rokovaniach spoločnosti Niche so skupinou Servier bolo spomenuté v napadnutom rozhodnutí v jeho odôvodneniach 532 a 538. Následne diskusie týkajúce sa želania spoločnosti Niche získať vyššiu sumu, než aká bola priznaná spoločnosti Matrix, boli uvedené v odôvodnení 577 napadnutého rozhodnutia. Napokon úloha, ktorú zohrávala Biogaran vo vzťahoch medzi skupinou Servier a spoločnosťou vykonávajúcou činnosť v oblasti generických liekov Lupin Ltd, bola tiež spomenutá v odôvodnení 979 napadnutého rozhodnutia.

2. Posúdenie Všeobecným súdom

56 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa v rozpore so zásadou dodržiavania práva na obhajobu odvoláva vo vyjadrení k žalobe na nové dokumenty a tvrdenia na podporu téz uvedených v napadnutom rozhodnutí s cieľom napraviť nedostatok odôvodnenia.

57 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že v rámci konania o žalobe o neplatnosť Komisia nemôže predkladať na podporu napadnutého rozhodnutia nové dôkazy preukazujúce porušenie, ktoré nie sú v tomto rozhodnutí uvedené. Súdny dvor a Všeobecný súd však uznali, že autor napadnutého rozhodnutia môže v štádiu sporového konania predkladať spresnenia s cieľom doplniť odôvodnenie, ktoré už je samo osebe dostatočné, keďže tieto spresnenia môžu byť užitočné pre vnútorné preskúmanie dôvodov rozhodnutia súdom Únie, pokiaľ inštitúcii umožňujú vysvetliť dôvody, na ktorých je jej rozhodnutie založené (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. novembra 2000,

Finnboard/Komisia, C-298/98 P, EU:C:2000:634, bod 46; z 13. júla 2011, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/Komisia, T-144/07, T-147/07 až T-150/07 a T-154/07, EU:T:2011:364, body 146 až 149, a z 27. septembra 2012, Ballast Nedam/Komisia, T-361/06, EU:T:2012:491, bod 49).

58 V prejednávanej veci Komisia neporušila svoju povinnosť odôvodnenia ani práva žalobkyne na obhajobu tým, že vo vyjadrení k žalobe uviedla spresnenia. Skutkové tvrdenia predložené vo vyjadrení k žalobe, ktoré žalobkyňa kvalifikovala ako „nové“, sa totiž obmedzujú na podporenie tézy Komisie o existencii spojitosti medzi dohodou Biogaran a urovnaním, a jasne vyplývajú z napadnutého rozhodnutia.

59 Pokiaľ ide v prvom rade o otázku, či Komisia mohla predložiť dodatočné nepriame dôkazy týkajúce sa účasti niektorých zamestnancov spoločnosti Biogaran a skupiny Servier na rokovaniach o dohode Biogaran a urovnaní, je potrebné poznamenať, že e-mail zo 4. februára 2005, ktorý bol opakovane uvedený v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia 566 a 1351) a priložený v prílohe B.10 vyjadrenia k žalobe, jednak preukazuje, že pán M. zohrával pre Niche úlohu pri rokovaní o oboch dohodách (pozri tiež odôvodnenie 538 napadnutého rozhodnutia), a jednak, že pani L., riaditeľka právneho oddelenia skupiny Servier a adresát v kópii tejto elektronickej pošty, bola zapojená do diskusií. Z tejto istej elektronickej pošty vyplýva, že osoba, ktorá rokovala o dohode Biogaran na účet žalobkyne, bola aj osobou, ktorá podpísala výzvu zaslanú skupinou Servier spoločnosti Matrix 7. februára 2005, deň pred uzatvorením dohody o urovnaní.

60 Pokiaľ ide ďalej o rokovania medzi spoločnosťami Matrix a Niche a želanie spoločnosti Niche získať vyššiu sumu než Matrix, Komisia správne tvrdí, že tieto skutočnosti vyplývajú z odôvodnenia 577 napadnutého rozhodnutia.

61 Pokiaľ ide napokon o údajnú úlohu vedúceho pracovníka spoločnosti Biogaran pri uzavretí dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou vykonávajúcou činnosť v oblasti generických liekov Lupin, Komisia je oprávnená odpovedať vo vyjadrení k žalobe na tvrdenia žalobkyne, pokiaľ sa žalobkyňa usiluje preukázať, že téza Komisie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, konkrétne že cieľom napadnutého rozhodnutia je pripísať spoločnosti Biogaran zodpovednosť za konanie skupiny Servier (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. júla 2011, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/Komisia, T-144/07, T-147/07 až T-150/07 a T-154/07, EU:T:2011:364, body 146 až 149, a z 27. septembra 2012, Ballast Nedam/Komisia, T-361/06, EU:T:2012:491, body 49 a 50). Komisia totiž odkazuje na úlohu pána B., zakladajúceho prezidenta spoločnosti Biogaran, pri dohode medzi skupinou Servier a spoločnosťou Lupin s cieľom ilustrovať, že Biogaran môže byť zodpovedná za svoju priamu účasť na porušení, a nie za akty vytýkané jej materskej spoločnosti.

62 Pokiaľ ide o prípustnosť niektorých príloh vyjadrenia k žalobe, žalobkyňa tvrdí, že predmetné dokumenty sú vyhotovené v angličtine a nie je k nim priložený preklad do jazyka konania, teda do francúzštiny.

63 Podľa článku 35 ods. 3 prvého a druhého pododseku rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 v znení platnom v čase podania vyjadrenia k žalobe sa jazyk konania použije najmä v písomných vyjadreniach a na ústne prednesy účastníkov konania a tiež v priložených listinách a dokumentoch, a každá listina alebo predložený dokument alebo dokument tvoriaci prílohu, vyhotovené v inom jazyku ako v jazyku konania, musia byť preložené do jazyka konania. Článok 7 ods. 5 druhý pododsek Pokynov pre tajomníka Všeobecného súdu stanovuje, že ak prílohy k procesnej písomnosti nie sú predložené spolu s prekladom do jazyka konania, tajomník vyzve dotknutého účastníka konania na odstránenie tohto nedostatku, ak sa takýto preklad ukáže nevyhnutný pre riadny priebeh konania. Z bodov 64 a 68 Praktických pokynov pre účastníkov konania pred Všeobecným súdom z 24. januára 2012 (Ú. v. EÚ L 68, 2012, s. 23) vyplýva, že ak vyjadrenie k žalobe nespĺňa formálne náležitosti týkajúce sa prekladu písomností napísaných v inom jazyku ako jazyk konania do jazyka konania, stanoví sa primeraná lehota na odstránenie vád.

64 S ohľadom na tieto ustanovenia je potrebné konštatovať, že za absencie žiadosti jedného z účastníkov konania v tomto zmysle tajomníkovi prislúcha pristúpiť k požiadaniu o preklad do jazyka konania, iba ak sa ukáže byť nevyhnutným pre riadny priebeh konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2010, Mediaset/Komisia, T-177/07, EU:T:2010:233, bod 37).

65 V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa výslovne nepožiadala, aby Všeobecný súd vyžiadal od Komisie preklad do francúzštiny, ktorá je jazykom konania v predmetnej veci, pokiaľ ide o prílohy k vyjadreniu k žalobe vypracované v angličtine. Spochybňovala len prípustnosť týchto príloh, pričom tvrdila, že nie sú vyhotovené v jazyku konania. Komisia však listom z 28. septembra 2015 v primeranej lehote po predložení vyjadrenia k žalobe doručila kancelárii Všeobecného súdu preklad uvedených príloh do francúzštiny. Žalobkyňa sa navyše mohla vyjadriť k týmto písomnostiam na pojednávaní. V každom prípade teda bez toho, aby bolo potrebné určiť, či bol tento preklad nevyhnutný pre riadny priebeh konania, námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla žalobkyňa voči predmetným prílohám, je potrebné zamietnuť.

66 Preto je potrebné zamietnuť námietky neprípustnosti vznesené žalobkyňou.

IV. O veci samej

67 Žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody na podporu svojich návrhov. Po prvé tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nepreukazuje jej účasť na akomkoľvek porušení pravidiel hospodárskej súťaže. Po druhé spochybňuje skutkové posúdenie Komisie, pokiaľ ide o existenciu dodatočnej stimulačnej výhody vyplývajúcej z dohody Biogaran. Po tretie tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď jej uložila pokutu. Najskôr je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod, potom prvý žalobný dôvod a napokon tretí žalobný dôvod.

A. O žalobnom dôvode založenom na skreslení skutkového stavu spočívajúcom v tom, že v napadnutom rozhodnutí sa nesprávne konštatuje, že dohoda Biogaran slúžila ako dodatočný stimul na podporu spoločnosti Niche, aby uzatvorila dohodu o urovnaní so skupinou Servier

68 Týmto žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňuje posúdenie Komisie týkajúce sa predmetného skutkového stavu, na základe ktorého konštatovala existenciu obmedzenia hospodárskej súťaže.

1. Tvrdenia účastníkov konania

a) O nesprávnom posúdení v rámci analýzy spojitosti medzi dohodou Biogaran a dohodou o urovnaní

1) O chronológii rokovaní o dohodách

69 Žalobkyňa tvrdí, že história rokovaní o oboch dohodách je rôzna, aj keď k podpisu dohody Biogaran a dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche došlo v ten istý deň. Viaceré dokumenty z daného času totiž preukazujú, že Biogaran začala rokovať o dohode Biogaran v roku 2002, približne dva roky pred začatím rozhovorov o urovnaní. Žalobkyňa teda spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého boli obe dohody dojednané v priebehu toho istého obdobia, ako to vyplýva z odôvodnenia 1351 napadnutého rozhodnutia.

70 Skutočnosť, že žalobkyňa začala rokovať o dohode Biogaran ešte pred začatím sporu medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche preukazuje, že Biogaran mala autonómny, vlastný a samostatný záujem na podpísaní tejto dohody bez ohľadu na urovnanie.

71 Žalobkyňa tvrdí, že uzavretie oboch dohôd v ten istý deň nesvedčí o existencii spojitosti, ale len skutočnosti, že spor medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche mal za vedľajší účinok zablokovanie existujúcich rokovaní medzi spoločnosťami Niche a Biogaran, ktoré boli obnovené vo februári 2005, niekoľko dní pred podpísaním dohody o urovnaní.

72 Komisia tvrdí, že v napadnutom rozhodnutí preukázala, že chronológia rokovaní potvrdzuje existenciu spojitosti medzi dohodou o urovnaní a dohodou Biogaran.

73 Po prvé Niche vo vyhlásení z 15. júna 2011 potvrdila, že dohoda o urovnaní a dohoda Biogaran boli dojednané v tom istom čase. Po druhé skoršie rokovania medzi spoločnosťami Niche a Biogaran sa týkali len výrobku A a boli rozšírené až vo februári 2005 na iné molekuly. Rozsah pôsobnosti dohody bol teda rozšírený na poslednú chvíľu, čo bolo potvrdené elektronickou poštou zo 4. februára 2005, ktorú advokát spoločnosti Biogaran zaslal spoločnosti Niche. Po tretie kontakty medzi spoločnosťami Biogaran a Niche prebiehali aj v auguste 2004, teda viac ako mesiac po začatí sporu v Spojenom kráľovstve. Aj keď tieto kontakty nedospeli do konca, rokovania medzi spoločnosťami Biogaran a Niche boli obnovené len počas rokovaní o urovnaní, zatiaľ čo spor medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche stále prebiehal. Nezdá sa teda, že by rokovania o výrobku A boli pozastavené z dôvodu sporu, ktorý začal v júni 2004.

2) O právnej spojitosti medzi dohodou o urovnaní a dohodou Biogaran

74 Podľa žalobkyne v rozpore s tým, čo uvádza Komisia v odôvodnení 1190 napadnutého rozhodnutia, dohoda podpísaná spoločnosťou Biogaran nebola „podriadená“ akceptovaniu podmienok dohody o urovnaní zo strany spoločnosti Niche. Ani jedna z týchto dvoch dohôd totiž nespájala ani nepodmieňovala svoje podpísanie alebo plnenie podpísaním alebo plnením tej druhej.

75 Žalobkyňa navyše zdôrazňuje, že obe dohody sa riadia odlišnými zákonmi a nespadajú pod rovnakú jurisdikciu. Obe dohody sa tiež nevzťahujú na rovnaké právnické osoby v rámci skupiny Servier a neboli podpísané na tom istom mieste, keďže dohoda Biogaran bola podpísaná v Paríži (Francúzsko), zatiaľ čo dohoda o urovnaní medzi spoločnosťou Niche a skupinou Servier bola podpísaná v Londýne (Spojené kráľovstvo).

76 Žalobkyňa navyše spresňuje, že dátumy platby stanovené v oboch dohodách boli len čiastočne totožné, pretože platby spoločnosti Biogaran týkajúce sa zásobovania povoleného na základe licencie boli neskoršie.

77 Žalobkyňa dodáva, že téza Komisie o existencii spojitosti medzi oboma dohodami vo veľkej miere vychádza z vyhlásení spoločnosti Niche, aj keď nejednoznačnosť týchto vyhlásení mala viesť Komisiu k tomu, aby k nim pristupovala s obozretnosťou. Komisia jednoducho odmietla vyhlásenia, ktoré boli v rozpore s jej tézami, a to len z dôvodu, že k nim došlo po oznámení o výhradách, a z tohto dôvodu mali údajne menšiu dôkaznú hodnotu než vyhlásenia urobené skôr v rámci správneho konania.

78 Komisia tvrdí, že obe dohody, ktoré boli dojednané súčasne, boli uzatvorené v rovnaký deň a stanovujú splátky presne v tých istých termínoch, pokiaľ ide o prevod dokumentácie výrobkov, ktorý predstavuje dôvod pre platbu 2,5 milióna GBP. Tvrdí, že Niche výslovne potvrdila pri viacerých príležitostiach počas správneho konania, najmä v odpovedi na oznámenie o výhradách, že dohodu Biogaran jej ponúkla Servier s cieľom odovzdať spoločnosti Niche celý rozsah dohodnutej kompenzácie výmenou za uzavretie komplexnej dohody o urovnaní. Komisia odkazuje na návrh urovnania medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche, v ktorom rukou napísaná poznámka „ramipril“ bola uvedená oproti údaju „2,5 milióna“. Podľa Komisie tieto skutočnosti preukazujú, že výška ceny zaplatená skupinou Servier výmenou za záväzky spoločnosti Niche zahŕňala platbu vo výške 2,5 milióna GBP uvedenú v rámci dokumentácie týkajúcej sa ramiprilu, teda dohodu Biogaran.

79 Komisia uznáva, že Niche vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách dodala, že dohoda Biogaran je skutočná obchodná dohoda so skutočnou protihodnotou. V tom istom dokumente však Niche tvrdila, že hoci to nie je bežná obchodná prax, príležitostne sa môže stať, že sa naraz podpíšu dohody týkajúce sa viacerých výrobkov. Komisia navyše zdôrazňuje, že vyhlásenia spoločnosti Niche urobené v čase, keď Niche vedela o námietkach vznesených proti nej, nemajú rovnakú dôkaznú hodnotu ako vyhlásenia urobené skôr, *in tempore non suspecto*.

80 Komisia tiež tvrdí, že elektronická pošta s dátumom 4. februára 2005, ktorú zaslal advokát spoločnosti Biogaran spoločnosti Niche a ktorá sa týkala predmetnej sumy, potvrdzuje existenciu spojitosti medzi oboma dohodami. Zmluvné strany sa dohodli na sume, ktorú má zaplatiť Biogaran spoločnosti Niche a následne diskutovali o obsahu dohody Biogaran. Hlavným cieľom dohody teda bolo poskytnúť dodatočný stimul spoločnosti Niche, a nie uzatvoriť obchodnú dohodu, ako to Biogaran naznačuje v bode 75 žaloby. Táto dohoda totiž nepreukazuje záujem spoločnosti Biogaran o tieto výrobky, ani akýkoľvek stimul na predaj výrobkov, ktorý bol do rámca dohody zahrnutý až na záver rokovania.

81 Komisia navyše zastáva názor, že aj keď dohodu Biogaran a dohodu o urovnaní nepodpísali tie isté osoby, rokovaní sa zúčastnili sčasti rovnakí vyjednávači. Okrem toho návrh dohody Biogaran cirkuloval v rámci skupiny Servier a riaditeľka právneho oddelenia skupiny, pani L., bola v kópii e-mailu zo 4. februára 2005, ktorý Biogaran zaslala spoločnosti Niche, pričom tento e-mail sa týkal dohody, ktorú mala uzatvoriť Biogaran, a bola aj v kópii dohody uzatvorenej medzi spoločnosťami Niche a Biogaran 20. júla 2004, ktorá sa týkala kapsúl výrobku A.

3) O úmysle poskytnúť stimul spoločnosti Niche

82 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nepreukázala, že Biogaran mala v úmysle poskytnúť spoločnosti Niche stimul na podpísanie dohody o urovnaní. Komisia podobne nevysvetlila ani dôvody, ktoré údajne viedli skupinu Servier k tomu, že na uskutočnenie tejto dodatočnej platby vo výške 2,5 milióna GBP využila ako prostredníka Biogaran, zatiaľ čo Servier sa sama zaviazala zaplatiť priamo spoločnosti Niche sumu 11,8 milióna GBP.

83 Komisia tvrdí, že pri uzavretí dohôd o urovnaní so skupinou Servier diskutovali Niche a Matrix o rozdelení súm medzi sebou. Interný dokument spoločnosti Matrix zo septembra 2005 preukazuje, že sumy, ktoré sú predmetom urovnaní, boli dojednané a rozdelené rovným dielom medzi spoločnosti Niche a Matrix, hoci Matrix chcela dostať viac ako Niche (odôvodnenie 577 napadnutého rozhodnutia). Uzavretie samostatnej dohody medzi spoločnosťami Niche a Biogaran jasne umožnilo zvýšiť príspevok, ktorý Servier zaslala spoločnosti Niche, pričom obišla Matrix. Niche navyše potvrdila, že platba bola súčasťou „total overall compensation“ (systém celkového odmeňovania) vo výške 15,7 milióna GBP dojednaného medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche.

84 Komisia dodáva, že nepotrebuje preukázať, že Biogaran mala v úmysle poskytnúť spoločnosti Niche stimul na podpísanie dohody o urovnaní. Úmysel zmluvných strán totiž nie je skutočnosťou, ktorá by bola nevyhnutná na stanovenie obmedzujúcej povahy dohody. Komisia sa navyše domnieva, že preukázala nerozlučnú povahu oboch dohôd, ktoré uzatvorili Biogaran a jej materská spoločnosť Servier so spoločnosťou Niche. Keďže Biogaran a Servier tvoria jeden hospodársky subjekt, nie je potrebné preukázať, že v rámci tohto subjektu mala každá jeho zložka v úmysle poskytnúť spoločnosti Niche stimul na podpísanie dohody o urovnaní.

85 Komisia tvrdí, že hlavný text dohody Biogaran, podľa ktorého zmluvné strany nesmú žiadať o vrátenie vyplatených súm v prípade neudelenia PUT, nemá za cieľ poskytnúť spoločnosti Biogaran stimul na to, aby požiadala o PUT.

86 V prvom rade totiž zmluvné záväzky spoločnosti Biogaran nezahŕňajú povinnosť požiadať o PUT na základe dokumentácie, ktorá bola predmetom prevodu (článok 2.2 a článok 3 dohody Biogaran).

87 Ďalej, ak Biogaran nezíska PUT do 18 mesiacov a v súlade s článkom 14.2 a článkom 14.4 dohody Biogaran dôjde k automatickému zrušeniu dohody, platba uhradená v prospech spoločnosti Niche nie je vymáhateľná.

88 Navyše Biogaran sa nezaviazala na žiadnu výhradnosť, pokiaľ ide o dokumentáciu výrobkov, a teda sa mohla ľahko vyhnúť tomu, aby bola zaviazaná spoločnosti Niche v dôsledku toho, že nepožiadala o PUT na základe dokumentácie, pretože Biogaran na to nebola povinná. Okrem toho je to to, čo sa stalo, keďže Biogaran uzatvorila inú dohodu so spoločnosťou A. týkajúcu sa nadobudnutia niekoľkých súborov dokumentácie, a to aj pokiaľ ide o výrobok A v rozličných baleniach. Komisia poznamenáva, že dohoda uzatvorená so spoločnosťou A. na rozdiel od dohody Biogaran stanovovala, že A. vráti platby uhradené spoločnosťou Biogaran v prípade nenadobudnutia PUT. Taký rozdiel medzi ustanoveniami týchto dvoch dohôd naznačuje, že Niche nemala záruku, že Biogaran požiada o PUT a zásobí sa od spoločnosti Niche v nadväznosti na dohodu Biogaran. Keďže platba mala byť v každom prípade uhradená v prospech spoločnosti Niche ešte pred tým, než sa dozvie, či Biogaran získa PUT, Niche nemala záruku, že Biogaran požiada o PUT a zásobí sa od spoločnosti Niche.

89 Komisia napokon tvrdí, že vysvetlenia spoločnosti Biogaran týkajúce sa zaplatenia sumy 2,5 milióna GBP sú málo vierohodné. Biogaran totiž nebola schopná odôvodniť, ako mohla zaplatiť takú sumu, a to ani ako svoj stimul na požiadanie o PUT, ani ako prostriedok na zabezpečenie druhého zdroja zásobovania výrobkom A, ani ako prostriedok na získanie náhodne vybranej „zabezpečovacej dokumentácie“ (s výnimkou výrobku A), a ako mohla riskovať, že táto platba bude stratená. Komisia sa tiež pýta na neobvyklú štruktúru dohody Biogaran, a najmä nenávratný charakter platby. Dohoda Biogaran sa totiž odlišuje od dohody uzatvorenej so spoločnosťou A., ktorá stanovuje, že v prípade nenadobudnutia PUT spoločnosť A. vráti uhradenú platbu.

b) O zohľadnení obchodného záujmu žalobkyne uzavrieť dohodu Biogaran

90 Žalobkyňa tvrdí, že dohoda Biogaran je odôvodnená vôľou spoločnosti Biogaran, ktorá je z obchodného hľadiska legitímna a podporuje konkurenciu, zabezpečiť viaceré zdroje dodávok s cieľom uvádzať výrobky na trh generických liekov a vyvíjať ich, konkrétnejšie výrobok A, formou obrátenia sa na Niche ako dlhoročného partnera, ktorý má požadovanú dokumentáciu a kapacitu uskutočňovať dodávky. Skutočnosť, že úhrada 2,5 milióna GBP predstavuje legitímne protiplnenie za nadobudnuté práva v rámci dohody Biogaran, je potvrdená okolnosťou, že Komisia túto sumu nezohľadnila v napadnutom rozhodnutí pri výpočte pokuty uloženej spoločnosti Niche.

91 Komisia odmieta tézu o zabezpečení zdrojov dodávok uvádzanú žalobkyňou, ktorú kvalifikuje ako „málo dôveryhodnú“ z dôvodu, že Biogaran nevykonala žiadny krok k získaniu PUT.

1) O výrobku A

92 Žalobkyňa zdôrazňuje, že vzhľadom na obchodný úspech výrobku A predstavuje získanie práv nevyhnutných na uvedenie na trh generika tohto lieku pre Biogaran veľkú výzvu. Preto s cieľom zabezpečiť svoje dodávky chcela Biogaran získať dva súbory dokumentácie od rôznych účastníkov trhu, keď uzatvorila dve dohody, prvú so spoločnosťou A. v decembri 2004 a druhú so spoločnosťou Niche vo februári 2005. Žalobkyňa zdôrazňuje, že skutočnosť spočívajúca v získaní viacerých zdrojov dodávok je bežnou praxou spoločností vykonávajúcich činnosť v oblasti generických liekov, ktorá vyplýva z technických a regulačných ťažkostí, ku ktorým dochádza počas vývoja generického lieku.

93 Žalobkyňa sa domnieva, že v prejednávanej veci sa zabezpečenie dvoch zdrojov dodávok ukázalo byť relevantným z dvoch dôvodov. Na jednej strane dokumentácia výrobku A 10 mg spoločnosti Niche sa ukázala byť v analytickej časti veľmi slabá, čo mohlo spôsobiť omeškanie hodnotenia zo strany príslušných orgánov. Na druhej strane opatrenie týkajúce sa prešetrovania, ktoré prijala Agence

française de sécurité sanitaire des produits de santé (Francúzska agentúra pre bezpečnosť potravín, Afssaps) v júli 2005 vo vzťahu k viacerým súborom dokumentácie spoločnosti A., viedlo k pochybnosti o ich platnosti (príloha A. 18 žaloby).

94 Navyše zabezpečenie druhého zdroja dodávok výrobku A od spoločnosti Niche má viacero výhod v porovnaní s dohodou uzatvorenou so spoločnosťou A. Na jednej strane dohoda Biogaran umožnila spoločnosti Biogaran získať dokumentáciu týkajúcu sa výrobku A v tabletách a výrobku A 10 mg, na ktorú sa nevzťahovala dohoda so spoločnosťou A., na druhej strane dohoda so spoločnosťou Niche otvorila vyhliadky odbytísk v Spojenom kráľovstve a v krajine, ktorá nie je členom EHP, v čase, keď sa Biogaran usilovala presadiť sa v zahraničí.

95 Žalobkyňa však uprednostnila dokumentáciu spoločnosti A., pretože umožňovala rýchlejší vstup na trh, keďže A. predložila svoju dokumentáciu týkajúcu sa PUT pred spoločnosťou Niche.

96 Žalobkyňa tvrdí, že jej stratégia dodávok je odôvodnená finančnými otázkami. Od svojho uvedenia na trh vo Francúzsku totiž tento generický výrobok vygeneroval obrat viac ako 79 miliónov eur (83 miliónov eur podľa aktualizácie uvedenej v replike). Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobkyňa tvrdí, že si musela zabezpečiť dodávky výrobku A, a to na účely odôvodnenia platby 2,5 milióna GBP spoločnosti Niche a na to, aby sa neobmedzovala len na obrat vygenerovaný predajom výrobku B.

97 Žalobkyňa napokon dodáva, že zaplatenie tejto sumy v prospech spoločnosti Niche bolo o to viac opodstatnené, že Niche jej priznala výhradnosť dokumentácie výrobkov vo Francúzsku, v Spojenom kráľovstve a v krajine, ktorá nie je členom EHP, čo neplatilo v prípade iných nevýhradných dohôd uzatvorených spoločnosťou Biogaran. V tomto kontexte je teda porovnanie s týmito inými dohodami, vykonané napadnutým rozhodnutím, neúčinné.

98 Komisia zastáva názor, že audit predložený spoločnosťou Biogaran po uzatvorení dohody Biogaran, ktorý odhaľuje údajné nedostatky dokumentácie spoločnosti Niche, poškodzuje postavenie žalobkyne. Toto tvrdenie totiž preukazuje, že Biogaran pred uzatvorením tejto dohody nedisponovala informáciami o výsledkoch výrobku A spoločnosti Niche a prevzala na seba riziko spočívajúce v zaplatení 2,5 milióna GBP, keďže dokumentácia výrobku A bola potenciálne bez hodnoty. Aj keď tento audit o kvalite dokumentácie môže odôvodniť zabezpečenie druhého zdroja dodávok od spoločnosti A., neumožňuje vysvetliť, prečo chcela žalobkyňa zaplatiť cenu, ktorá je vyššia ako cena za dokumentáciu spoločnosti A. Biogaran totiž zaplatila spoločnosti A. celkovo 330 000 eur v rámci dvoch dohôd týkajúcich sa výrobku A, pričom táto suma je oveľa nižšia ako suma zaplatená spoločnosti Niche.

99 Komisia zdôrazňuje, že možnosť spoločnosti Niche dodávať tablety a balenie 10 mg nemôže odôvodňovať predmetnú dohodu. Dva mesiace po dohode, keď mala Biogaran možnosť predložiť dokumentáciu spoločnosti Niche príslušným orgánom, totiž uzatvorila druhú dohodu so spoločnosťou A. týkajúcu sa výrobku A v tabletách.

100 Komisia navyše spochybňuje tvrdenie žalobkyne založené na tom, že Biogaran bola povzbudená k uzavretiu dohody Biogaran z dôvodu prešetrovania, ktoré v júli 2005 začala Afssaps vo vzťahu k spoločnosti A. Táto udalosť podľa nej totiž nemohla ovplyvniť Biogaran, keďže k nej došlo po uzatvorení dohody Biogaran.

101 Biogaran navyše nepredložila dôkaz o potrebnosti dohody Biogaran v rámci svojho plánu expanzie do zahraničia.

102 Komisia zdôrazňuje, že aj keď Biogaran vygenerovala od roku 2007 obrat viac ako 79 miliónov eur, zisky realizované v súvislosti s výrobkom A spoločnosti Niche sú rovné nule (odôvodnenie 567 napadnutého rozhodnutia). Komisia v tomto kontexte spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého si Biogaran musela zaobstarať druhý zdroj dodávok od spoločnosti Niche.

103 Komisia napokon spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého výhradnosť priznaná dohodou Biogaran spôsobuje neúčinnosť porovnania s inými dohodami. Porovnanie totiž podľa nej umožňuje preukázať, že žiadna iná dohoda nestanovuje nenávratnú platbu. Podľa Komisie bola platba vopred stratená a Biogaran nevyvinula žiadne úsilie na jej zúročenie. Výhradnosť totiž podľa nej nemá žiadnu hodnotu, ak vývoj výrobku nie je v dostatočne pokročilom štádiu alebo existujú iné regulačné prekážky.

2) O výrobku B

104 Žalobkyňa tvrdí, že dohoda Biogaran jej umožnila predávať výrobok B 10 mg a dosiahnuť obrat vo výške 150 000 eur (211 000 eur podľa aktualizácie uvedenej v replike). Predaj tohto výrobku bol zverený spoločnosti Almus, jednému z hlavných veľkoobchodných distribútorov vo Francúzsku.

105 Komisia tvrdí, že dohoda, ktorá bola skôr uzatvorená medzi spoločnosťami Biogaran a Bioglan (teraz Niche) a ktorá sa týka výrobku B, stanovovala, že platbu spoločnosti Biogaran bolo v prípade neudelenia PUT potrebné vrátiť späť, čo neplatilo v prípade dohody Biogaran. Niche podľa nej navyše touto dohodou neposkytla žiadnu záruku, že prevedie PUT, ktoré nadobudla v roku 2001 vo Francúzsku, keďže tento prevod si vyžaduje obnovenie PUT, o ktoré Niche príslušné orgány nepožiadala.

106 Pokiaľ ide o dohodu o uvádzaní na trh a jej udržateľnosť, Komisia tvrdí, že výrobok B nemohol umožniť uzavretie tejto dohody, keďže výrobok B bol len jednou z približne 23 molekúl dotknutých touto dohodou.

3) O výrobku C

107 Žalobkyňa tvrdí, že výrobok C môže predávať od roku 2000 na základe viacerých dohôd uzatvorených so spoločnosťou Disphar. Rozhodla sa však zabezpečiť si iné zdroje dodávok z dôvodu neistoty, pokiaľ ide o obnovenie dohody o dodávkach uzatvorenej so spoločnosťou Disphar. Biogaran napokon nevyužila dokumentáciu výrobkov poskytnutú spoločnosťou Niche z dôvodu obnovenia dohody uzatvorenej so spoločnosťou Disphar.

108 Skutočnosť, že v prípade dvoch z troch výrobkov Biogaran nezískala PUT na základe dokumentácie, ktorú previedla Niche, teda neumožňuje konštatovať existenciu spojitosti medzi dohodou Biogaran a urovnaním. Preukazuje to len vôľu spoločnosti Biogaran zabezpečiť si viaceré zdroje dodávok v súlade s praxou v predmetnom sektore.

109 Komisia zastáva názor, že nie je vierohodné, že Biogaran zaplatila takú výraznú sumu len z dôvodu, aby mala možnosť mať dokumentáciu výrobku, ktorú nikdy nevyužila. Biogaran totiž od spoločnosti Niche ani nevyžadovala, aby k prevodu dokumentácie došlo pred tým, ako dôjde k ukončeniu platnosti predmetnej dohody automaticky z dôvodu nezískania PUT.

2. Posúdenie Všeobecným súdom

a) Úvodné pripomienky

110 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že dohodu Biogaran Komisia v napadnutom rozhodnutí považovala za stimul pre Niche zo strany skupiny Servier, ktorý je dodatočným stimulom vo vzťahu k stimulu vyplývajúcemu z dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche, s cieľom presvedčiť Niche, aby sa vzdala svojho úsilia vstúpiť na trh s perindoprilom. Dohoda Biogaran je podľa Komisie časťou porušenia, ktoré predstavuje táto dohoda o urovnaní, pričom ide o obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa. Preto môže mať charakter porušenia len vtedy, ak má dohoda o urovnaní

medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche rovnaký charakter. Za týchto podmienok je na účely preskúmania predmetnej žaloby nevyhnutné uviesť právny kontext dohody o urovnaní, s ktorou súvisela dohoda Biogaran.

111 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že dohoda o urovnaní patentových sporov nemusí mať žiadny negatívny vplyv na hospodársku súťaž. Tak je to napríklad v prípade, ak strany zastávajú rovnaký názor, že sporný patent je neplatný, a z tohto dôvodu počítajú s okamžitým vstupom spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov na trh.

112 V prejednávanej veci dohoda uzavretá medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche nepatrí do tejto kategórie, pretože obsahuje ustanovenia o zákaze spochybnenia patentov a neuvádzaní na trh výrobkov, ktoré majú samy osebe charakter obmedzujúci hospodársku súťaž. Ustanovenie o zákaze spochybnenia totiž poškodzuje verejný záujem na odstránení akejkoľvek prekážky hospodárskej činnosti, ktorá by mohla vyplynúť z neprávom udeleného patentu (rozsudok z 25. februára 1986, Windsurfing International/Komisia, 193/83, EU:C:1986:75, bod 92), a ustanovenie o neuvádzaní na trh má za následok vylúčenie jedného z konkurentov majiteľa patentu z trhu.

113 Vloženie takýchto ustanovení však môže byť legitímne, ale len v rozsahu, v akom vychádza z uznania platnosti predmetného patentu stranami (a súčasne toho, že predmetné generické výrobky majú charakter napodobeniny).

114 Existencia ustanovení o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia, ktorých pôsobnosť sa obmedzuje na existenciu predmetného patentu, je naopak problematická, keďže sa zdá, že podriadenie spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov týmto ustanoveniam sa nezakladá na uznaní platnosti patentu zo strany tejto spoločnosti. Ako to správne uvádza Komisia, „aj keď obmedzenia obsiahnuté v dohode o obchodnej autonómii spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov neprekračujú rozsah vecnej pôsobnosti patentu, predstavujú porušenie článku 101 [ZFEÚ], pokiaľ tieto obmedzenia nemožno odôvodniť a nevyplývajú z hodnotenia strán týkajúceho sa samotného výlučného práva“ (odôvodnenie 1137 napadnutého rozhodnutia).

115 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že existencia „reverznej platby“, teda platby spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti pôvodných liekov v prospech spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov, je dvojnásobne podozrivá v rámci dohody o urovnaní. Po prvé je totiž potrebné pripomenúť, že patent má odmeňovať tvorivé úsilie vynálezcu tým, že mu umožní získať spravodlivý zisk z jeho investície, a teda že platný patent musí v zásade umožňovať prevod hodnoty na svojho majiteľa – napríklad prostredníctvom licenčnej zmluvy – a nie naopak. Po druhé na základe existencie reverznej platby vzniká podozrenie týkajúce sa skutočnosti, že dohoda o urovnaní je založená na tom, že zmluvné strany dohody uznali platnosť predmetného patentu.

116 Samotná existencia reverznej platby však neumožňuje dospieť k záveru o existencii obmedzenia z hľadiska cieľa. Nie je totiž vylúčené, aby boli niektoré reverzné platby odôvodnené, pokiaľ sú vnútorne spojené s urovnaním predmetného sporu. Naproti tomu v prípade, ak pri urovnaní dôjde k neoprávnenej reverznej platbe, na spoločnosť vykonávajúcu činnosť v oblasti generických liekov je potom potrebné hľadieť tak, že touto platbou bola motivovaná k tomu, aby sa podriadila ustanoveniam o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia, a je potrebné konštatovať existenciu obmedzenia z hľadiska cieľa. V tomto prípade už obmedzenia hospodárskej súťaže, ktoré zavádzajú ustanovenia o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia, nesúvisia s patentom a urovnaním, ale sú vyjadrené vyplatením výhody, ktorá stimuluje spoločnosť vykonávajúcu činnosť v oblasti generických liekov, aby sa vzdala svojho úsilia o vytváranie konkurencie.

117 Je potrebné zdôrazniť, že aj keď ani Komisia ani súd Únie nemajú právomoc rozhodovať o platnosti patentu, nič to nemení na skutočnosti, že tieto inštitúcie môžu v rámci svojich príslušných právomocí a bez toho, aby rozhodli o vlastnej platnosti patentu, konštatovať existenciu jeho zneužívania, ktoré nesúvisí s jeho špecifickým predmetom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. februára 1968, Parke,

Davis and Co., 24/67, EU:C:1968:11, s. 109 a 110, a z 31. októbra 1974, Centrafarm a de Peijper, 15/74, EU:C:1974:114, body 7 a 8; pozri tiež analogicky rozsudky zo 6. apríla 1995, RTE a ITP/Komisia, C-241/91 P a C-242/91 P, EU:C:1995:98, bod 50, a zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i., C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, body 104 až 106).

118 Stimulovanie konkurenta, aby akceptoval ustanovenia o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia v zmysle opísanom v bode 116 vyššie alebo jeho následok, a podrobenie sa takýmto ustanoveniam z dôvodu stimulu predstavujú zneužívanie patentu.

119 Ako to správne uviedla Komisia v odôvodnení 1137 napadnutého rozhodnutia, „patentové právo neupravuje právo zaplatiť svojim skutočným alebo potenciálnym konkurentom s tým cieľom, aby zostali mimo trhu alebo aby sa zdržali napadnutia patentu pred vstupom na trh“. Komisia sa tiež domnieva, že „majitelia patentov nie sú oprávnení platiť spoločnostiam vykonávajúcim činnosť v oblasti generických liekov za to, že ich ponechávajú mimo trhu a znižujú riziká vyplývajúce z hospodárskej súťaže, a to či už v rámci dohody o urovnaní v oblasti patentov alebo iným spôsobom“ (odôvodnenie 1141 napadnutého rozhodnutia). Napokon Komisia správne dodala, že „zaplatiť alebo inak stimulovať potenciálnych konkurentov, aby zostali mimo trhu, nie je súčasťou žiadneho práva súvisiaceho s patentmi a nezodpovedá žiadnym prostriedkom na zabezpečenie dodržiavania patentov stanovených v patentovom práve“ (odôvodnenie 1194 napadnutého rozhodnutia).

120 Ak sa zistí existencia stimulovania, strany sa už nemôžu dovolávať toho, že v rámci urovnania uznali platnosť patentu. Potvrdenie platnosti patentu súdnym alebo správnym orgánom je v tomto ohľade irelevantné.

121 Za skutočnú príčinu obmedzení hospodárskej súťaže, ktoré uvádzajú ustanovenia o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia, je teda potrebné považovať stimulovanie, a nie uznanie platnosti patentu stranami urovnania (pozri bod 112 vyššie), pričom uvedené ustanovenia sa vzhľadom na to, že im v tomto prípade chýba akákoľvek legitimita, vyznačujú takým stupňom škodlivosti pre riadne fungovanie normálnej hospodárskej súťaže, ktorý je dostatočný na to, aby bolo možné konštatovať kvalifikáciu obmedzenia z hľadiska cieľa.

122 V prípade existencie stimulu je teda potrebné predmetné dohody považovať za dohody o vylúčení z trhu, ktorými zostávajúce subjekty odškodňujú odchádzajúce subjekty. Takéto dohody v skutočnosti pozostávajú z vykúpenia konkurencie, a v dôsledku toho ich je potrebné kvalifikovať ako obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa, ako to vyplýva z rozsudku z 20. novembra 2008, Beef Industry Development Society a Barry Brothers (C-209/07, EU:C:2008:643, body 8 a 31 až 34), a návrhov generálnej advokátky Trstenjak vo veci Beef Industry Development Society a Barry Brothers (C-209/07, EU:C:2008:467, bod 75), ktoré boli citované najmä v odôvodneniach 1139 a 1140 napadnutého rozhodnutia. Navyše vylúčenie konkurentov z trhu je extrémna forma rozdelenia trhu a obmedzenia výroby (rozsudok z 8. septembra 2016, Lundbeck/Komisia, T-472/13, v odvolacom konaní, EU:T:2016:449, bod 435), ktoré sa v takom kontexte, o aký ide v prípade sporných dohôd, vyznačuje stupňom škodlivosti, ktorý je o to vyšší, že vylúčenými spoločnosťami sú spoločnosti vykonávajúce činnosť v oblasti generických liekov, ktorých vstup na trh v zásade podporuje hospodársku súťaž a navyše prispieva k všeobecnému záujmu spočívajúcemu v zabezpečovaní zdravotnej starostlivosti za nižšiu cenu. Navyše toto vylúčenie je v sporných dohodách posilnené nemožnosťou spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov spochybniť sporný patent.

123 Z vyššie uvedeného vyplýva, že v súvislosti s dohodami o urovnaní patentových sporov kvalifikácia obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa predpokladá, že v rámci dohody o urovnaní existuje výhoda stimulujúca spoločnosť vykonávajúcu činnosť v oblasti generických liekov a zároveň korelatívne obmedzenie jej snáh byť konkurentom spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti pôvodných liekov. Ak sú tieto dve podmienky splnené, je potrebné konštatovať obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa vzhľadom na stupeň škodlivosti takto uzatvorenej dohody pre riadne fungovanie normálnej hospodárskej súťaže.

124 Dnešnými rozsudkami Servier a i./Komisia (T-691/14) a Niche Generics/Komisia (T-701/14) Všeobecný súd rozhodol, že tieto dve podmienky sú splnené, osobitne že Komisia sa správne domnievala, že suma 11,8 milióna GBP, ktorú Servier zaplatila spoločnosti Niche podľa dohody o urovnaní uzatvorenej medzi týmito dvoma spoločnosťami, bola stimulom určeným na vylúčenie spoločnosti Niche z trhu a že táto dohoda predstavuje obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa.

125 Preto žalobný dôvod predložený na pojednávaní spoločnosťou Biogaran v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu týkajúcu sa dohody o urovnaní založený na tom, že táto dohoda nie je porušením článku 101 ZFEÚ, musí byť zamietnutý bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o jeho prípustnosti.

b) O existencii stimulačnej výhody tvorenej dohodou Biogaran

126 Biogaran tvrdí, že dohoda Biogaran nie je dodatočným stimulom na podporu spoločnosti Niche, aby uzatvorila dohodu o urovnaní, ale autonómna obchodná dohoda uzatvorená za trhových podmienok.

127 V tomto ohľade z článku 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že v oblasti práva hospodárskej súťaže je Komisia v prípade sporu o existencii protiprávneho konania povinná preukázať porušenia, ktoré konštatuje, a zaobstarať dôkazy, ktorými môže z právneho hľadiska dostatočne preukázať existenciu skutočností zakladajúcich porušenie (rozsudky zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, EU:C:1998:608, bod 58, a z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, EU:C:1999:356, bod 86; pozri tiež rozsudok z 12. apríla 2013, CISAC/Komisia, T-442/08, EU:T:2013:188, bod 91 a citovanú judikatúru).

128 Ak má súd v tejto súvislosti pochybnosti, tieto pochybnosti musia svedčiť v prospech podniku, ktorému je určené rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie. Súd preto nemôže dospieť k záveru, že Komisia existenciu daného porušenia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, ak má o tejto otázke naďalej pochybnosť, najmä v rámci konania o zrušení rozhodnutia o uložení pokuty (pozri rozsudok z 12. apríla 2013, CISAC/Komisia, T-442/08, EU:T:2013:188, bod 92 a citovanú judikatúru).

129 Treba totiž prihliadnuť na prezumpciu neviny, ako vyplýva najmä z článku 48 Charty základných práv Európskej únie. Vzhľadom na povahu predmetných porušení, ako aj na povahu a stupeň prísnosti sankcií, ktoré sú s nimi spojené, sa prezumpcia neviny uplatňuje najmä na konania týkajúce sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže uplatniteľných na podniky, ktoré môžu viesť k uloženiu pokút alebo penále (pozri rozsudok z 12. apríla 2013, CISAC/Komisia, T-442/08, EU:T:2013:188, bod 93 a citovanú judikatúru).

130 Okrem toho treba zohľadniť nezanedbateľný zásah do dobrej povesti, ktorý pre fyzickú alebo právnickú osobu predstavuje konštatovanie, že sa dopúšťala porušení pravidiel hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 12. apríla 2013, CISAC/Komisia, T-442/08, EU:T:2013:188, bod 95 a citovanú judikatúru).

131 Preto je potrebné, aby Komisia uviedla konkrétne a súhlasné dôkazy na preukázanie existencie porušenia a na odôvodnenie pevného presvedčenia, že údajné porušenia spôsobili obmedzenie hospodárskej súťaže v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri rozsudok z 12. apríla 2013, CISAC/Komisia, T-442/08, EU:T:2013:188, bod 96 a citovanú judikatúru).

132 Treba však zdôrazniť, že každý dôkaz predložený Komisiou nemusí s ohľadom na každý prvok porušenia nutne zodpovedať týmto kritériám. Súbor dôkazov, o ktoré sa inštitúcia opiera, totiž môže zodpovedať tejto požiadavke v celkovom posúdení (pozri rozsudok z 12. apríla 2013, CISAC/Komisia, T-442/08, EU:T:2013:188, bod 97 a citovanú judikatúru).

133 Existencia protisúťažného postupu alebo dohody sa niekedy musí vyvodiť z určitého množstva zhôd okolností a nepriamych dôkazov, ktoré posudzované ako celok môžu v prípade neexistencie iného koherentného vysvetlenia predstavovať dôkaz porušenia pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 57).

134 Aj keď napríklad paralelné konanie nemožno samo osebe označiť za zosúladený postup, môže predstavovať závažný nepriamy dôkaz o jeho existencii, ak vedie k podmienkam hospodárskej súťaže, ktoré nezodpovedajú bežným podmienkam trhu (rozsudok zo 14. júla 1972, Farbenfabriken Bayer/Komisia, 51/69, EU:C:1972:72, bod 25).

135 Rovnako existencia vedľajšej dohody, podľa výrazu použitého Komisiou v odôvodnení 1190 napadnutého rozhodnutia, môže predstavovať, pokiaľ ide o urovnanie patentového sporu, závažný nepriamy dôkaz o existencii stimulovania, a v dôsledku toho obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa.

136 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že dohodu Biogaran Komisia považovala za „vedľajšiu dohodu“, podľa výrazu použitého Komisiou v odôvodnení 1190 napadnutého rozhodnutia. V odôvodneniach 1349 a 1351 uvedeného rozhodnutia totiž Komisia zastávala názor, že prostredníctvom dohody Biogaran, ktorá podľa nej súvisela s dohodou o urovnaní, Servier poskytla spoločnosti Niche dodatočný stimul s cieľom podporiť ju, aby uzavrela urovnanie, a že existencia takéhoto stimulu vyplýva z určitých dôkazov svedčiacich o tom, že dohoda Biogaran nebola uzavretá za komerčných podmienok v rámci úplnej hospodárskej súťaže.

137 Je potrebné spresniť, že vedľajšia dohoda je bežná obchodná dohoda, ktorá je „spojená“ s dohodou o urovnaní sporu a ktorá zahŕňa ustanovenia, ktoré majú ako také reštriktívny charakter. Takéto spojenie existuje najmä vtedy, keď sú obe dohody uzavreté v ten istý deň, keď spolu súvisia z právneho hľadiska, alebo aj vtedy, ak vzhľadom na kontext, v ktorom boli uzavreté, je Komisia schopná preukázať, že sú nerozlučné. Možno dodať, že čím je interval medzi uzatvorením dohôd kratší, tým je pre Komisiu jednoduchšie preukázať túto nerozlučnosť. Skutočnosť, že dohoda o urovnaní a vedľajšia dohoda boli uzatvorené v rovnaký deň alebo že medzi nimi existuje vzťah z oblasti zmluvného práva, preukazuje, že tieto dohody patria do jedného zmluvného rámca. Ak by totiž tieto dohody neboli uzatvorené v rovnaký deň (a v prípade neexistencie vzťahu z oblasti zmluvného práva medzi nimi), jedna z rokujúcich strán by druhej strane poskytla všetko, čo si želá, bez akejkoľvek istoty, že v konečnom dôsledku získa očakávané protiplnenie. Aj tento časový alebo právny vzťah medzi týmito dvoma dohodami je nepriamym dôkazom o skutočnosti, že boli predmetom spoločného vyjednávania.

138 Vedľajšia dohoda je bežná obchodná dohoda, ktorá by mohla existovať samostatne bez toho, aby existovalo urovnanie sporu. Rovnako si uzavretie dohody o urovnaní nevyžaduje súbežné uzavretie obchodnej dohody. Spojenie týchto dvoch dohôd teda nie je nevyhnutné. Navyše ho nemožno odôvodniť urovnaním sporu, pretože cieľom vedľajšej dohody nie je dosiahnutie takého urovnania, ale realizácia obchodnej transakcie.

139 Okrem toho vedľajšia dohoda upravuje prevody hodnoty finančnej alebo nefinančnej povahy medzi zmluvnými stranami. Môže upravovať najmä prevody hodnoty z majiteľa patentu alebo dcérskej spoločnosti, s ktorou tvorí jeden hospodársky subjekt, na spoločnosť vykonávajúcu činnosť v oblasti generických liekov. Preto existuje riziko, že cieľom spojenia obchodnej dohody s dohodou o urovnaní sporu, ktorá zahŕňa ustanovenia o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia, ktoré majú samy osebe povahu obmedzovania hospodárskej súťaže, je v skutočnosti pod rúškom obchodnej transakcie, ktorá má v konkrétnom prípade formu komplexnej zmluvnej štruktúry, stimulovať spoločnosť vykonávajúcu činnosť v oblasti generických liekov, aby sa prostredníctvom prevodu hodnoty stanoveného vedľajšou dohodou podriadila týmto ustanoveniam.

140 V dôsledku toho okolnosť, že obchodná dohoda, ktorá obvykle nemá za cieľ urovnanie sporu a prostredníctvom ktorej dochádza k prevodu hodnoty zo spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti pôvodných liekov alebo dcérskej spoločnosti, s ktorou táto spoločnosť tvorí tú istú hospodársku jednotku, na spoločnosť vykonávajúcu činnosť v oblasti generických liekov, je za podmienok uvedených v bode 137 vyššie spojená s dohodou o urovnaní sporu, ktorá obsahuje ustanovenia obmedzujúce hospodársku súťaž, predstavuje závažný nepriamy dôkaz o existencii reverznej platby.

141 Závažný nepriamy dôkaz uvedený v predchádzajúcom bode však nie je dostatočný a Komisia ho teda musí podporiť predložením iných súhlasných dôkazov, ktoré umožňujú dospieť k záveru o existencii reverznej platby. Taká platba v osobitnom kontexte vedľajších dohôd zodpovedá časti platby zo strany spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti pôvodných liekov, ktorá presahuje „bežnú“ hodnotu obchodovaného tovaru (alebo prípadne časti „bežnej“ hodnoty obchodovaného tovaru, ktorá prevyšuje platbu zo strany spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov).

142 V prejednávanej veci Komisia na účely konštatovania, že dohoda Biogaran slúžila ako dodatočný stimul v prospech spoločnosti Niche, v odôvodnení 1351 napadnutého rozhodnutia na základe viacerých nepriamych dôkazov uviedla, že táto dohoda „nebola uzavretá v rámci obchodných podmienok úplnej hospodárskej súťaže“ a že „nie je bežnou obchodnou praxou“.

143 V tejto súvislosti treba uviesť, že pojem „bežné podmienky hospodárskej súťaže“, ku ktorému sa pridružuje pojem „obchodné podmienky úplnej hospodárskej súťaže“, aj keď sa nepoužíva v oblasti kartelov, nie je právu hospodárskej súťaže neznámy, pretože sa používa predovšetkým v osobitnej oblasti štátnej pomoci na účely zistenia, či sa štát správal ako súkromný investor (rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 68), teda či výhoda poskytnutá predmetným podnikom predstavuje bežnú odmenu za protihodnotu získanú štátom. Tento pojem môže analogicky predstavovať relevantný referenčný parameter, pokiaľ ide o určenie, či každý z dvoch podnikov, ktoré uzavreli obchodnú transakciu, tak urobil na základe úvah obmedzených na ekonomickú hodnotu obchodovaného tovaru napríklad s ohľadom na svoje vyhliadky týkajúce sa rentability, a teda na bežné trhové podmienky.

144 V prípade existencie priamych alebo nepriamych dôkazov predložených Komisiou, ktoré jej umožňujú domnievať sa, že vedľajšia dohoda nebola uzavretá za bežných trhových podmienok, zmluvné strany dohôd môžu predložiť svoju verziu skutkových okolností, pričom svoje tvrdenia podporia dôkazmi, ktoré sú schopné predložiť a ktoré umožňujú domnievať sa, že obchodná dohoda, hoci je pridružená k dohode o urovnaní, je odôvodnená inými dôvodmi ako vylúčenie konkurenta prostredníctvom reverznej platby. Zmluvné strany dohody tak môžu tvrdiť, že vedľajšia dohoda bola uzatvorená za trhových podmienok, zdôrazňujúc príslušné dôkazy založené napríklad na priemyselných a obchodných zvyklostiach odvetvia alebo osobitných okolnostiach prejednávanej veci.

145 Vzhľadom na všetky informácie, ktoré má k dispozícii, a prípadne na neexistenciu vysvetlenia alebo hodnoverného vysvetlenia zmluvnými stranami dohôd môže byť Komisia oprávnená na základe celkového posúdenia konštatovať, že vedľajšia dohoda nebola uzavretá za bežných trhových podmienok, teda že platba zo strany spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti pôvodných liekov presahuje hodnotu obchodovaného tovaru (alebo že hodnota tovaru prevedeného na spoločnosť vykonávajúcu činnosť v oblasti generických liekov prevyšuje platbu, ktorú táto spoločnosť vykonala). Komisia tak môže dospieť k záveru, že existuje reverzná platba.

146 Reverzná platba, pokiaľ nemá za cieľ nahradiť náklady, ktoré sú vnútorne spojené s urovnaním, teda predstavuje stimulačnú výhodu (pozri bod 116 vyššie). Je to tak v prípade platby vyplývajúcej z vedľajšej dohody, ktorej cieľom nie je urovnanie sporu, ale uskutočnenie obchodnej transakcie (pozri bod 138 vyššie).

147 Zmluvné strany dohôd sa však môžu ešte dovolávať bezvýznamnosti predmetnej výhody, ktorej výška je nedostatočná na to, aby sa považovala za výhodu, ktorá zodpovedá významnému stimulu týkajúceho sa akceptovania ustanovení obmedzujúcich hospodársku súťaž, ktoré stanovuje dohoda o urovnaní.

148 Teraz je potrebné uplatniť na konkrétne okolnosti predmetného sporu zásady, ktoré boli uvedené v predchádzajúcich bodoch.

149 V prejednávanej veci je nesporné, že Biogaran zaplatila sumu vo výške 2,5 milióna GBP spoločnosti Niche. Táto úhrada vyplývala z dohody Biogaran, podľa ktorej sa Niche zaviazala previesť na Biogaran dokumentácie výrobkov, ako aj PUT týkajúce sa výrobkov bez vzťahu k perindoprilu.

150 Aj keď z formálneho hľadiska sú dohoda Biogaran a dohoda o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche samostatné právne akty, ktoré sa riadia rôznymi zákonmi a nevzťahuje sa na ne rovnaký právny poriadok, viaceré skutočnosti preukazujú existenciu súvislosti medzi týmito dvoma dohodami.

151 Komisia v odôvodnení 1351 napadnutého rozhodnutia správne uviedla, že chronológia dohôd je jednou zo skutočností umožňujúcich konštatovať existenciu takejto súvislosti medzi nimi. Tieto dohody boli totiž uzatvorené v rovnaký deň. Navyše dátumy platieb stanovené oboma dohodami sú rovnaké, teda najneskôr 14. februára 2005 a 5. októbra 2005, pričom iba platby týkajúce sa dodávok liekov stanovených dohodou Biogaran sú neskoršie.

152 Komisia tiež správne uviedla, že dohoda Biogaran bola prerokovaná zároveň s dohodou o urovnaní, pričom vychádzala najmä z vyhlásenia spoločnosti Niche z 15. júna 2011. Aj keď Niche spresnila toto vyhlásenie neskôr na konci správneho konania, pričom predložila niekoľko dokumentov týkajúcich sa rokovaní o licencii takmer dva roky pred začatím rokovaní o urovnaní, toto stanovisko spoločnosti Niche v čase, keď táto spoločnosť mala vedomosť o výhradách, ktoré proti nej smerovali, nemá rovnakú dôkaznú silu ako jej predchádzajúce vyhlásenia.

153 Ďalej, aj keď Komisia nepopiera skutočnosť, že Biogaran a Niche boli skutočne v kontakte vo veci výrobku A pred tým, ako spor medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche začal, nič v spise neumožňuje podložiť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého mal tento spor za následok paralyzovanie rokovaní medzi spoločnosťami Niche a Biogaran. V tejto súvislosti elektronická pošta zo 4. februára 2005 preukazuje, že rokovania na účely uzavretia dohody Biogaran boli v danom čase veľmi pokročilé, zatiaľ čo spor medzi spoločnosťou Niche a skupinou Servier stále prebiehal a bol urovnaný až 8. februára 2005. Simultánnosť rokovaní predstavuje silný nepriamy dôkaz o existencii súvislosti medzi týmito dvoma dohodami.

154 Navyše aj keď tieto dve dohody nemajú rovnakých signatárov, pričom dohoda Biogaran bola podpísaná v Paríži (Francúzsko) a dohoda o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche v Londýne, rokovali o nich sčasti rovnaké osoby. Na jednej strane sa na rokovaní o týchto dvoch dohodách zúčastnil pán M., ktorý je jedným z riaditeľov spoločnosti Niche. Na druhej strany z elektronickej pošty zo 4. februára 2005, ktorú zaslal advokát spoločnosti Biogaran riaditeľovi spoločnosti Niche, vyplýva, že osoba, ktorá rokovala o dohode so spoločnosťou Niche na účet spoločnosti Biogaran, bola tiež osobou, ktorá podpísala výzvu zaslanú skupinou Servier spoločnosti Matrix 7. februára 2005, deň pred uzatvorením urovnania medzi skupinou Servier a spoločnosťou Matrix. Ako uvádza Komisia, je pravdepodobné, že táto osoba vedela o urovnaní so spoločnosťou Niche vzhľadom na prepojenie medzi dohodou o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche a dohodou Matrix. Rovnaká elektronická pošta bola v kópii zaslaná riaditeľke právneho oddelenia skupiny Servier, pričom platí, že sa vzťahovala na dohodu týkajúcu sa spoločnosti Biogaran.

155 Napokon Komisia správne tvrdí, že skutočnosť, že platby spoločnosti Biogaran týkajúce sa dodávok liekov, a nie prevodu dokumentácie výrobkov, teda prevodu, ktorý predstavuje dôvod existencie dohody Biogaran, sú neskoršie, potvrdzuje existenciu súvislosti medzi dohodami. Práve prevod dokumentácie

totiž predstavuje samotnú podstatu licenčnej dohody, a nie dodávka výrobkov zo strany spoločnosti Niche. Preto simultánnosť platieb sumy 2,5 milióna GBP za dokumentácie výrobkov a sumy 11,8 milióna GBP stanovenej v rámci urovnania potvrdzuje existenciu súvislosti medzi týmito dvoma dohodami.

156 Z vyššie uvedených úvah (body 150 až 155 vyššie) vyplýva, že dohoda Biogaran predstavuje vedľajšiu dohodu súvisiacu s dohodou o urovnaní. Okolnosť, že táto dohoda, prostredníctvom ktorej dochádza k prevodu hodnoty v prospech spoločnosti Niche, je spojená s dohodou o urovnaní sporu medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche, zatiaľ čo táto vedľajšia dohoda sa považuje za bežnú obchodnú dohodu, ktorej predmetom nie je urovnanie sporu, predstavuje závažný nepriamy dôkaz o skutočnosti, že predmetný prevod hodnoty nie je len protiplnením za tovar obchodovaný v rámci vedľajšej dohody, ale zahŕňa aj reverznú platbu (v zmysle tohto výrazu v oblasti vedľajších dohôd).

157 Navyše Komisia použila viaceré súhlasné nepriame dôkazy na podporu záveru o existencii reverznej platby.

158 Na úvod Komisia na účely tvrdenia, že protihodnotu získanú spoločnosťou Biogaran nemožno ohodnotiť na sumu 2,5 milióna GBP, správne uviedla, že táto suma je oveľa vyššia ako suma vyplatená spoločnosťou Biogaran inej spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov, spoločnosti A., s cieľom získať viac dokumentácie týkajúcej sa výrobku A vo forme tabliet v rozličných baleniach. Biogaran totiž spoločnosti A. vyplatila celkovo 330 000 eur v rámci dvoch dohôd týkajúcich sa výrobku A, a to konkrétne sumu výrazne nižšiu ako 2,5 milióna GBP, hoci sa táto suma vzťahovala aj na výrobok B a výrobok C.

159 Ďalej Komisia tiež správne spresnila, že neexistencia ustanovenia v dohode Biogaran, na rozdiel od dohody so spoločnosťou A., ktoré by spoločnosti Biogaran umožňovalo požadovať vrátenie súm vyplatených spoločnosti Niche v prípade neudelenia PUT, je nepriamym dôkazom toho, že cieľom dohody nebolo stimulovať Biogaran, aby požiadala o tieto PUT, a že nemá povahu bežnej obchodnej dohody.

160 Napokon Komisia mohla oprávnene konštatovať, že Niche opakovane počas správneho konania uviedla, že dohodu Biogaran jej ponúkla Servier s cieľom poskytnúť jej celú dohodnutú kompenzáciu výmenou za uzavretie dohody o celkovom urovnaní so skupinou Servier. Z návrhu dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche, ktorý obsahuje zoznam platieb na úhradu a ktorý je priložený k vyjadreniu k žalobe, tiež vyplýva, že bola plánovaná platba 2,5 milióna GBP v prospech spoločnosti Niche v súvislosti s ramiprilom ako jedným z výrobkov, ktoré boli predmetom dohody Biogaran. Ako Komisia správne tvrdí, z už uvedenej elektronickej pošty zo 4. februára 2005 (pozri najmä bod 154 vyššie) navyše vyplýva, že zmluvné strany dohody Biogaran sa dohodli na zaplatení 2,5 milióna GBP ešte pred tým, ako rokovali a dohodli sa na protihodnote pre Biogaran za túto sumu. Okrem toho samotná Niche počas správneho konania pred týmto vyhlásením zdôraznila, že dohoda Biogaran nie je súčasťou bežnej obchodnej praxe a že rozsah platby je prvkom urovnania (odôvodnenie 562 napadnutého rozhodnutia).

161 Žalobkyňa nepredložila žiaden konkrétny dôkaz umožňujúci stanoviť, že nadobudnutie dokumentácie výrobkov spoločnosti Niche za sumu 2,5 milióna GBP by bolo možné rozumne považovať za rentabilnú investíciu (na účely analógie s pojmom „súkromný investor v trhovom hospodárstve“ naznačeným v bode 143 vyššie pozri bod 84 rozsudku z 12. decembra 2000, Alitalia/Komisia, T-296/97, EU:T:2000:289, v ktorom sa uvádza, že správanie súkromného investora v trhovom hospodárstve sa riadi vyhliadkami ziskovosti), alebo prinajmenšom za spôsobilé priniesť nadobúdateľovi tejto dokumentácie výrobkov príjmy, ktoré môžu kompenzovať vysoké náklady na ich nadobudnutie.

162 Navyše žiadna skutočnosť zo spisu neumožňuje vysvetliť, akým spôsobom by mohla dokumentácia spoločnosti Niche priniesť jej nadobúdateľovi zisky, ktoré by mohli kompenzovať takéto náklady na obstaranie. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že celkový obrat spoločnosti Biogaran bol po dohode len vo výške medzi 100 000 a 200 000 eur.

163 Navyše možno uviesť, že z nijakej písomnosti v spise nevyplýva, že by žalobkyňa nepreukázala, že pred uzatvorením dohody Biogaran požadovala od Niche, aby jej zaslala všetky údaje nevyhnutné na to, aby sa ubezpečila, že cena požadovaná za predmetnú dokumentáciu výrobkov nie je nadhodnotená vzhľadom na jej predpokladanú rentabilitu.

164 Z uvedeného vzhľadom na všetky skutočnosti uvedené v konaní pred Všeobecným súdom vyplýva, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala existenciu reverznej platby, ktorá nebola vnútorne spätá s predmetným urovnaním sporu (pozri bod 146 vyššie). Oprávnene teda dospela k záveru, že platba v prospech spoločnosti Niche v rámci dohody Biogaran vo výške 2,5 milióna GBP predstavovala dodatočnú stimulačnú výhodu, a nie transakciu za bežných trhových podmienok.

165 Napokon je vzhľadom na úvahy uvedené v predchádzajúcich bodoch potrebné zdôrazniť, že nepodstatný charakter predmetnej výhody, ktorej suma je teda nedostatočná na to, aby ju bolo možné považovať za výrazný stimul na akceptovanie ustanovení obmedzujúcich hospodársku súťaž stanovených v dohode o urovnaní (pozri bod 147 vyššie), nie je preukázaný.

166 Tento záver nemôžu spochybniť ostatné tvrdenia žalobkyne.

167 Po prvé v odpovedi na opis skutkových okolností Biogaran uviedla, že „neexistencia vrátenia súm, ktoré zaplatila, bola v prípade neudelenia PUT zo strany spoločnosti Niche úmyselná a jej cieľom bolo, aby Biogaran vykonala všetko potrebné na získanie týchto PUT na účely dosiahnutia obratu, ktorý je pre Niche výhodný“.

168 Toto tvrdenie, ktoré Biogaran prevzala do svojej žaloby, však nemožno prijať. Štruktúra tejto dohody totiž nevytvára žiadnu záruku, aby Biogaran požiadala o PUT a zásobila sa od spoločnosti Niche, keďže platba mala byť vyplatená spoločnosti Niche pred tým, ako sa dozvedela, či Biogaran získa PUT. Komisia správne zdôrazňuje, že zmluvné záväzky spoločnosti Biogaran nezahŕňajú povinnosť požiadať o PUT na základe dokumentácie, ktorá bola predmetom prevodu (článok 2.2 a článok 3 dohody Biogaran). Navyše aj keby Biogaran nedostala PUT v lehote 18 mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti dohody, táto dohoda by sa musela automaticky zrušiť a žiadna zmluvná strana by nemala právo na náhradu. Okrem toho Biogaran nebola povinná na žiadnu exkluzivitu, pretože mohla požiadať o PUT na základe iných dokumentov ako prevedené dokumenty pochádzajúce od spoločnosti Niche.

169 Aj keď Biogaran vo svojej reakcii na opis skutkových okolností uviedla iné dohody, ktoré podpísala a ktoré neobsahujú ustanovenie o vrátení platieb, tieto dohody obsahovali platby vo viacerých splátkach a platby boli podstatne nižšie ako jednorazová platba vo výške 2,5 milióna GBP, o ktorú ide v predmetnej veci.

170 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že cieľom dohody Biogaran bolo, aby jej bol zabezpečený druhý zdroj dodávok výrobku A.

171 Toto tvrdenie nemožno prijať.

172 Žalobkyňa už totiž pred predmetnou dohodou podpísala dohodu o dodávkach výrobku A so spoločnosťou A. v decembri 2004. Navyše v nadväznosti na audit v marci 2005 o dokumentácii výrobku spoločnosti Niche týkajúcej sa výrobku A vo forme tabliet 10 mg, na ktorého formu a dávkovanie sa nevzťahovala dohoda so spoločnosťou A., Biogaran konštatovala, že dokumentácia bola v analytickej časti veľmi slabá. Komisia teda správne tvrdí, že so zreteľom na tieto skutočnosti je prekvapujúce, že Biogaran súhlasila zaplatiť značne vyššiu sumu za túto dokumentáciu než za

dokumentáciu spoločnosti A. Aj keď Biogaran spresňuje, že výrobok A pre ňu vytvoril obrat viac ako 79 miliónov eur od roku 2007, z odôvodnenia 569 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Biogaran nespochybňuje, že celkový obrat dosiahnutý spoločnosťou Biogaran s dohodou Biogaran zostal nižší ako 200 000 eur.

173 Pokiaľ ide po tretie o dokumentáciu výrobku B, Biogaran nespochybňuje, že ona sama a Bioglan (teraz Niche) uzavreli v roku 2001 obchodnú dohodu týkajúcu sa molekuly výrobku B 5 a 10 mg, ktorá na rozdiel od dohody Biogaran stanovovala platbu, ktorá sa v prípade neudelenia PUT vráti. Je potrebné poznamenať, že okolnosť, že dohoda Biogaran nestanovuje takú záruku vrátenia, ako je stanovená v rámci skoršej dohody uzatvorenej medzi spoločnosťami Bioglan a Biogaran, potvrdzuje, že prevod dokumentácie výrobku B nezodpovedá transakcii vykonanej za bežných trhových podmienok.

174 Pokiaľ ide po štvrté o dokumentáciu výrobku C, Biogaran uznáva, že dokumentácia výrobku Niche nebola použitá a Biogaran pokračovala v obchodnom vzťahu so spoločnosťou Disphar. Tento spis bol prevedený až v januári 2007, zatiaľ čo dohoda Biogaran už bola zrušená z dôvodu nezískania PUT, a po tom, ako už Niche dostala celú nenávratnú platbu. Komisia správne tvrdí, že nie je vierohodné, aby Biogaran zaplatila takú vysokú sumu, hoci už mala niekoľko rokov zmluvu o dodávkach so spoločnosťou Disphar a samotná okolnosť, že predĺženie dohody Disphar bolo neisté, neodôvodňuje takúto transakciu.

175 Navyše aj za predpokladu, že by Biogaran získaním dokumentácie výrobkov spoločnosti Niche sledovala aj legitímne ciele, je potrebné pripomenúť, že samotná skutočnosť, že dohoda sleduje aj legitímne ciele, nemôže postačovať na to, aby bránila kvalifikácii obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. novembra 1983, IAZ International Belgium a i./Komisia, 96/82 až 102/82, 104/82, 105/82, 108/82 a 110/82, EU:C:1983:310, bod 25; zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 64, a z 20. novembra 2008, Beef Industry Development Society a Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, bod 21).

176 Žalobkyňa napokon tvrdí, že Komisia nepreukázala existenciu úmyslu narúšajúceho hospodársku súťaž zo strany spoločnosti Biogaran.

177 V tejto súvislosti z odôvodnenia 577 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Biogaran v skutočnosti nespochybňuje, že by boli platby stanovené v dohodách o urovnaní uzavretých skupinou Servier so spoločnosťami Niche a Matrix prerokované a rozdelené rovnako medzi spoločnosti Niche a Matrix, zatiaľ čo Matrix chcela získať viac ako Niche. Komisia správne tvrdí, že dohoda Biogaran umožňovala pod zdaním bežnej transakcie zvýšiť príspevok, ktorý Servier zaslala spoločnosti Niche, pričom spoločnosť Matrix ponechala bokom. Niche navyše potvrdila, že suma 2,5 milióna GBP bola súčasťou sumy „total overall compensation“ vo výške 15,7 milióna GBP dojednanej medzi spoločnosťou Niche a skupinou Servier (odôvodnenie 560 napadnutého rozhodnutia). Keďže Komisia nepredložila dodatočné dôkazy o dôvodoch, ktoré viedli Servier k tomu, aby sa obrátila na Biogaran s cieľom poskytnúť stimul spoločnosti Niche, informácie, ktoré zhromaždila, predstavujú súbor nepriamych dôkazov o existencii neoddeliteľnej spojitosti medzi platbou vo výške 2,5 milióna GBP a hlavnou platbou skupiny Servier v prospech spoločnosti Niche v rámci urovnania.

178 V každom prípade je potrebné zdôrazniť, že úmysel dotknutých osôb nie je prvkom nevyhnutným na určenie obmedzujúcej povahy druhu koordinácie medzi podnikmi (rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 118).

179 Z uvedeného vyplýva, že Komisia oprávnene dospela k záveru, že platba v prospech spoločnosti Niche v rámci dohody Biogaran vo výške 2,5 milióna GBP predstavuje dodatočnú stimulačnú výhodu.

180 Je potrebné dodať, že dodatočný stimul je dostatočne rozhodujúci, keďže ovplyvnil rozhodnutie spoločnosti Niche nevstúpiť na trh s perindoprilom. Komisia totiž v odôvodnení 577 napadnutého rozhodnutia uviedla bez toho, aby to bolo skutočne spochybnené, že sumy, ktoré boli predmetom

urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťami Niche a Matrix, boli pôvodne rozdelené rovnako, ale že platba spoločnosti Biogaran v prospech spoločnosti Niche napokon umožnila zvýšiť príspevok skupiny Servier v prospech tejto spoločnosti bez toho, aby o tom Matrix vedela. Navyše samotná Niche potvrdila, že dodatočná platba bola súčasťou sumy „total overall compensation“, ktorú vyrokovala so skupinou Servier. Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné dospieť k záveru, že bez dohody Biogaran by Niche pravdepodobne neuzatvorila dohodu o urovnaní. Vznik obmedzenia hospodárskej súťaže preto umožnilo spoločné pôsobenie skupiny Servier a jej dcérskej spoločnosti.

181 Toto konštatovanie tak samo osebe umožňuje dospieť k záveru o existencii obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa, na ktorom sa Biogaran priamo zúčastnila. Okolnosť, že Biogaran nebola konkurentom spoločnosti Niche v čase skutkových okolností, aj keby bola preukázaná, nemá vplyv na tento záver. Ako už Súdny dvor rozhodol, spoločnosť sa môže zúčastniť na karteli bez toho, aby bola nevyhnutne aktívna na trhu dotknutom obmedzením hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 34).

182 Tvrdenia žalobkyne založeného na tom, že dohoda Biogaran neobsahuje protisúťažné ustanovenie, sa vzhľadom na uvedené skutočnosti nemožno dovolávať. Toto konštatovanie totiž nemá za následok odňatie skutočnej reštriktívnej povahy dohode, keďže zmyslom existencie tejto dohody je pôsobiť ako doplnok urovnania, ktoré obsahuje takéto ustanovenia.

183 Napokon okolnosť, že Komisia nezohľadnila platbu 2,5 milióna GBP pri výpočte pokuty uloženej spoločnosti Niche, nie je spôsobilá preukázať, že dohoda Biogaran nepredstavuje dodatočný prevod hodnoty na účely stimulovania spoločnosti Niche uzavrieť urovnanie. Komisia totiž v odpovedi na otázku Všeobecného súdu spresnila, že zohľadnenie tejto sumy nebolo nevyhnutné na zabezpečenie odstrašujúceho účinku pokuty uloženej spoločnosti Niche najmä vzhľadom na malosť a situáciu spoločnosti Niche. Aj za predpokladu, že nezohľadnenie tejto sumy pri výpočte výšky pokuty spoločnosti Niche vyplýva z jednoduchého opomenutia zo strany Komisie, toto opomenutie zostáva v každom prípade bez vplyvu na konštatovanie, platne uvedené v danom rozhodnutí, že dohoda Biogaran podporuje obmedzenie hospodárskej súťaže vyplývajúce z dohody o urovnaní.

184 Zo všetkého uvedeného vyplýva, že predmetný žalobný dôvod je potrebné zamietnuť.

B. O žalobnom dôvode založenom na nesprávnych právnych posúdeniach v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie nepreukazuje účasť spoločnosti Biogaran na akomkoľvek porušení pravidiel hospodárskej súťaže

1. Tvrdenia účastníkov konania

a) O protiprávnej povahe dohody Biogaran

185 Žalobkyňa tvrdí, že samotná dohoda Biogaran nemá, a to dokonca ani podľa Komisie, protiprávnu povahu. Ustanovenia tejto dohody totiž neboli predmetom žiadnej kritiky v napadnutom rozhodnutí, ktoré sa jej navyše venovalo len na šiestich stranách. Biogaran bola teda sankcionovaná za dohodu, ktorá neobsahuje žiadne obmedzenie hospodárskej súťaže, takže len podpis zo strany spoločnosti Biogaran nemožno sankcionovať na základe článku 101 ZFEÚ. Zodpovednosť Biogaran je prísne viazaná na údajne protiprávny charakter urovnania, ktoré nepodpísala, zatiaľ čo v napadnutom rozhodnutí sa v odôvodnení 1351 uvádza, že „dohoda o urovnaní a dohoda Biogaran sú samostatné právne akty“.

186 Opierajúc sa o návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci AC-Treuhand/Komisia (C-194/14 P, EU:C:2015:350), žalobkyňa tvrdí, že na to, aby bol dotknutý podnik účastníkom kartelu s cieľom alebo následkami, ktoré obmedzujú hospodársku súťaž, je ešte potrebné, aby mohol vyvíjať konkurenčný tlak na ostatných účastníkov kartelu, čo nie je prípad prejednávanej veci, keďže Biogaran nebola v čase skutkových okolností konkurentom spoločnosti Niche.

187 Komisia zastáva názor, že dohodu Biogaran nemožno posudzovať nezávisle od urovnania, od ktorého je neoddeliteľná. V napadnutom rozhodnutí v odôvodneniach 1351 a 3011 už preukázala, že táto dohoda slúžila ako podklad pre prevod dodatočnej sumy 2,5 milióna GBP v prospech spoločnosti Niche ako protihodnoty za záväzky spoločnosti Niche v rámci urovnania medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche.

188 Táto platba zahrnutá v dohode Biogaran predstavuje priamu účasť spoločnosti Biogaran na karteli, hoci ustanovenia tejto dohody nie sú sporné. Komisia dodáva, že táto suma predstavuje dodatočný stimul pre spoločnosť Niche s cieľom presvedčiť ju, aby pristúpila k urovnaniu. Okolnosť, že táto suma bola vyplatená v rámci licenčnej zmluvy, nemá vplyv na jej povahu dodatku k platbe 11,8 milióna GBP, ktorá bola vykonaná v rámci urovnania. Rovnako okolnosť, že dohoda Biogaran sa týka molekúl, ktoré sú odlišné od molekúl, ktoré boli predmetom urovnania, a mohla mať určitú prevádzkovú užitočnosť, čo nebolo nikdy preukázané, nezbavuje platbu jej povahy priameho stimulu.

b) O pripísaní zodpovednosti za akty materskej spoločnosti dcérskej spoločnosti

189 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie jej pripisuje zodpovednosť za údajné porušenie súvisiace s tým, že jej materská spoločnosť uzavrela dohodu, ktorej nie je zmluvnou stranou a ktorej obsah nepozná. Takýto prístup je v rozpore so zásadou osobnej zodpovednosti, ktorá sa má podľa judikatúry vykladať reštriktívne. Vzhľadom na svoju vlastnú právnu subjektivitu totiž žalobkyňa tvrdí, že ju nebolo možné považovať za zodpovednú za porušenie, ktorého sa údajne dopustila Servier, ibaže by sa preukázalo, že bola spoluautorom alebo osobou, ktorá má prospech z uvádzaného kartelu.

190 Žalobkyňa zdôrazňuje, že vo svojich odpovediach na oznámenie o výhradách uviedla, že na trhu konala samostatne prostredníctvom riaditeľov, priestorov, značiek, činností a aktív, ktoré sú oddelené od skupiny Servier, ktorá vystupuje ako laboratórium pôvodných liekov, zatiaľ čo Biogaran je naopak spoločnosť vykonávajúca činnosť v oblasti generických liekov. Zdôrazňuje, že keďže nie je ani materskou spoločnosťou ani akcionárom spoločnosti Niche alebo skupiny Servier, nemá ani žiadne právo alebo prostriedok na kontrolu politiky alebo obchodnej stratégie zmluvných strán dohody o urovnaní, ktorá je údajne v rozpore s článkom 101 ZFEÚ.

191 Žalobkyňa v tomto ohľade vytýka Komisii, že v rozpore so zásadou zákonnosti založila domnienku zodpovednosti dcérskej spoločnosti za konanie materskej spoločnosti, čím porušila zásadu osobnosti trestov zaručenú v článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzatvoreného v Ríme 4. novembra 1950 a článku 48 Charty základných práv.

192 Komisia odpovedá, že v napadnutom rozhodnutí nezamýšľala dcérskej spoločnosti pripísať zodpovednosť za konanie materskej spoločnosti. Tvrdí, že Biogaran je zodpovedná za svoju priamu účasť na porušení, ktorého sa dopustila Servier. Práve kombinované konanie skupiny Servier (podpis urovnania) a jej dcérskej spoločnosti (podpis licenčnej zmluvy) umožnilo zablokovať vstup na trh generických výrobkov spoločnosti Niche v prospech skupiny Servier v celom rozsahu.

193 Komisia zdôrazňuje, že netvrdila, že Biogaran je zodpovedná za nevykonanie kontroly alebo dohľadu. Konštatovala zodpovednosť spoločnosti Biogaran z dôvodu jej priamej účasti na porušení a zohľadnila jej príslušnosť k skupine Servier na vyvodenie solidárnej zodpovednosti jej materskej spoločnosti.

194 Komisia tvrdí, že správanie dcérskej spoločnosti možno pripísať materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu nezávisle, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť. Dodáva, že v prípade, keď materská spoločnosť vlastní 100 % základného imania svojej dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia práva hospodárskej súťaže, existuje vyvrátiteľná domnienka, že uvedená materská spoločnosť skutočne uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti. Podľa Komisie sa v takomto kontexte musia materská a dcérska spoločnosť považovať za solidárne zodpovedné za zaplatenie pokuty za toto porušenie.

195 Komisia dodáva, že aj keď sú dohoda o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche a dohoda Biogaran samostatné akty, sú neoddeliteľné v rozsahu, v akom majú obe za cieľ poskytnúť v ten istý deň podstatnú platbu v prospech spoločnosti Niche výmenou za záväzky nevstúpiť na trh s perindoprilom (odôvodnenia 1351 a 3011 napadnutého rozhodnutia). Oba subjekty sledovali ten istý cieľ, ich správanie bolo jednotné a správali sa ako jeden hospodársky subjekt, a to nielen na trhu, ale aj na účely porušenia.

196 Komisia sa domnieva, že kontext dohody Biogaran umožnil zistiť, že Biogaran musela vedieť, že platba patrí do rámca urovnania, ktorého cieľom bolo vytlačenie spoločnosti Niche z trhu s perindoprilom. Dohoda Biogaran je súčasťou spoločného plánu jediného hospodárskeho subjektu a skutočnosť, že dohoda Biogaran nepreberá ustanovenia urovnania o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia, nemá za následok, že by dohoda Biogaran strácala svoju skutočnú povahu, a to dodatočné stimulovanie zamerané na vylúčenie spoločnosti Niche z trhu s perindoprilom.

c) O vedomosti spoločnosti Biogaran o protiprávnych správaniach skupiny Servier

197 Žalobkyňa zdôrazňuje, že v čase skutkových okolností nevedela o obsahu urovnania, a preto nemohla predvídať protisúťažnú povahu tejto transakcie.

198 Opierajúc sa o judikatúru sa žalobkyňa domnieva, že „aby bolo možné podnik považovať za zodpovedný za jediné a nepretržité porušenie, vyžaduje sa (preukázaná alebo predpokladaná) vedomosť o protiprávnych správaniach ostatných účastníkov porušenia“. Komisia sa neoprávnene odklonila od štandardu dokazovania stanoveného judikatúrou, keďže v napadnutom rozhodnutí tvrdila, že „nie je nevyhnutné preukázať vedomosť spoločnosti Biogaran o protisúťažnej povahe dohody o urovnaní“.

199 Okrem toho žalobkyňa zastáva názor, že podľa judikatúry existencia objektívnej súvislosti medzi porušením a dohodou nepostačuje na to, aby Komisia mohla pripísať porušenie spoločnosti Biogaran. Komisia mala preukázať, že podnik mal vedomosť o existencii porušenia alebo že ho mohol rozumne predpokladať. Komisia skreslila skutkové okolnosti a porušila citovanú judikatúru, keď zastávala názor, že „Biogaran mohla pochopiť, že dohoda Biogaran súvisí s dohodou o urovnaní“.

200 Žalobkyňa dodáva, že aj za predpokladu, že Komisia mohla preukázať, že dohody boli prepojené a že Biogaran musela o tejto súvislosti vedieť, neznamená to, že žalobkyňa o nej vedela alebo že mohla rozumne predpokladať obsah urovnania. V tejto súvislosti v napadnutom rozhodnutí nebolo preukázané, že by Biogaran vedela o údajne protisúťažnom predmete urovnania a podstatných vlastnostiach tohto urovnania, pričom ide o vedomosť, ktorú nemožno predpokladať.

201 Žalobkyňa zdôrazňuje, že nemohla vedieť o údajne protiprávnej povahe urovnania sporu zmierom, keďže v čase skutkových okolností (2005) neexistoval precedens, podľa ktorého by takáto dohoda o urovnaní bola protiprávna. Na základe názoru Sira Jacobsa žalobkyňa tvrdí, že nikto si v čase skutkových okolností nemohol predstaviť analýzu, ktorú Komisia predložila v oznámení o výhradách.

202 Žalobkyňa napokon uvádza neprípustnosť niektorých tvrdení, ktoré uviedla Komisia v štádiu vyjadrenia k žalobe s cieľom podporiť tvrdenie, podľa ktorého Biogaran musela vedieť o „skutočných správaniach“ skupiny Servier.

203 Komisia tvrdí, že Biogaran mohla dôvodne predpokladať skutočné správania, ktoré plánovali ostatní účastníci koluzívneho postupu, a že bola pripravená prijať z toho vyplývajúce riziko. Komisia sa totiž domnieva, že vedomosť účastníka kartelu o tom, že sa zúčastňuje na porušovaní článku 101 ZFEÚ, nemožno vykladať rovnakým spôsobom, pokiaľ je jeho partnerom v operácii vytláčania jeho materská spoločnosť. V takom prípade totiž dcérska spoločnosť nemohla konať v inom rámci, ako je rámec vymedzený jej materskou spoločnosťou, v tomto prípade konkrétne vytvorenie stratégie zameranej proti generickým liekom veľkého rozsahu. V tomto kontexte mohla teda Biogaran dôvodne predpokladať, že platba výrobcovi generických výrobkov vstupujúcemu na trh nemôže mať iný cieľ než vytlačenie tohto výrobcu z trhu. Platba teda nemala žiadne iné vierohodné vysvetlenie, než je vôľa poskytnúť spoločnosti Niche dodatočný stimul na uzatvorenie dohody o urovnaní.

204 Komisia tiež tvrdí, že vedomosť o protiprávnom charaktere operácie je o to jasnejšia, že právnici skupiny Servier boli zapojení do prípravy dohody Biogaran alebo boli jej adresátmi. Navyše obvinenia z ohovárania, ktoré uviedla Sandoz AG vo vzťahu k spoločnosti Biogaran v roku 2008, svedčia o zapojení spoločnosti Biogaran do protisúťažnej stratégie skupiny Servier. Rovnako skutočnosť, že Biogaran mala úlohu sprostredkovateľa v roku 2006 pri zavádzaní údajne protisúťažnej dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Lupin, podporuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého Biogaran vedela o skutočných správaniach skupiny Servier.

205 Napokon Komisia uvádza rokovania medzi spoločnosťami Niche a Matrix týkajúce sa súm, ktoré im vyplatila Servier za urovnanie, a to na podporu toho, že Biogaran musela vedieť o cieli, ktorý súčasne sleduje urovnanie a dohoda Biogaran. Niche totiž potvrdila, že platba bola súčasťou sumy „total overall compensation“ vo výške 15,7 milióna GBP dojednanej medzi spoločnosťou Niche a skupinou Servier.

2. Posúdenie Všeobecným súdom

206 Je potrebné pripomenúť, aké rozhodujúce dôvody Komisia použila v napadnutom rozhodnutí na vyvodenie záveru, podľa ktorého na jednej strane dohoda Biogaran bola dodatočným stimulom na to, aby Niche uzavrela dohodu o urovnaní, ktorú možno kvalifikovať ako obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa (odôvodnenia 1369 a 3011 napadnutého rozhodnutia), a na druhej strane Biogaran môže byť spoločne a nerozdielne zodpovedná so skupinou Servier za celé obdobie tohto porušenia (odôvodnenia 3006, 3012 a 3145 napadnutého rozhodnutia).

207 Komisia zastávala názor, že suma vyplatená spoločnosťou Biogaran spoločnosti Niche výmenou za kúpu dokumentácie výrobkov predstavuje dodatočný stimul pre Niche, ktorý prispieva k vylúčeniu spoločnosti Niche z trhu s perindoprilom. Podľa Komisie záväzok spoločnosti Niche nevstúpiť na trh s perindoprilom bol umožnený stimulom vo forme jednak platby skupiny Servier v rámci urovnania so spoločnosťou Niche a jednak dodatočnej platby vykonanej priamo spoločnosťou Biogaran, dcérskou spoločnosťou skupiny Servier, v rámci dohody Biogaran.

208 Žalobkyňa tieto posúdenia spochybňuje. Tvrdí, že Komisia porušila zásadu osobnej zodpovednosti tým, že jej pripísala zodpovednosť za dohodu uzatvorenú jej materskou spoločnosťou. Tvrdí, že dohoda Biogaran nepredstavuje porušenie článku 101 ZFEÚ a že nemá vedomosť o praktikách svojej materskej spoločnosti ani o protiprávnom charaktere urovnania uzatvoreného medzi svojou materskou spoločnosťou a spoločnosťou Niche.

209 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia v napadnutom rozhodnutí nepripísala spoločnosti Biogaran konania vytýkané jej materskej spoločnosti. V odôvodnení 1349 napadnutého rozhodnutia Komisia zastávala názor, že Servier poskytla spoločnosti Niche

dodatočný stimul prostredníctvom dohody Biogaran. V odôvodnení 3011 uvedeného rozhodnutia Komisia spresnila, že aj keď nie je nevyhnutné preukázať vedomosť spoločnosti Biogaran o protisúťažnej povahe dohody o urovnaní, viaceré dôkazy preukazujú, že Biogaran mohla pochopiť, že dohoda Biogaran súvisela s urovnaním a že touto dohodou sa Biogaran priamo zúčastnila na porušení. Ako to Komisia uviedla vo vyjadrení k žalobe, vôbec nechcela pripísať spoločnosti Biogaran konania vytýkané jej materskej spoločnosti.

210 Komisia totiž v odôvodnení 3007 napadnutého rozhodnutia uviedla, že Servier vlastnila v čase podpisu dohody 100 % svojej dcérskej spoločnosti, a preto so svojou dcérskou spoločnosťou tvorila jeden podnik. Komisia tiež konštatovala solidárnu zodpovednosť spoločnosti Biogaran, keďže dohoda Biogaran a dohoda o urovnaní boli „uzatvorené medzi rovnakými podnikmi“, a to skupinou Servier na jednej strane a spoločnosťami Niche a Unichem na druhej strane (odôvodnenie 1351 a poznámka pod čiarou č. 1898 napadnutého rozhodnutia).

211 V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatuje, že súd Únie doposiaľ nerozhodol o otázke, za akých podmienok môže Komisia konštatovať solidárnu zodpovednosť dcérskej spoločnosti, ak sa tak ako v prejednávanej veci táto dcérska spoločnosť priamo zúčastnila na protiprávnom správaní svojej materskej spoločnosti.

212 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pojem podnik zahŕňa každý subjekt vykonávajúci hospodársku činnosť nezávisle od svojho právneho postavenia a spôsobu financovania. V tejto súvislosti Súdny dvor jednak spresnil, že pod pojmom podnik v tomto kontexte treba rozumieť hospodársku jednotku, aj keď je táto hospodárska jednotka z právneho hľadiska zložená z viacerých fyzických alebo právnických osôb, a jednak, že ak takýto hospodársky subjekt porušuje pravidlá hospodárskej súťaže, podľa zásady osobnej zodpovednosti za toto porušovanie zodpovedá (pozri rozsudok z 20. januára 2011, General Química a i./Komisia, C-90/09 P, EU:C:2011:21, body 34 až 36 a citovanú judikatúru).

213 V osobitnom prípade, keď materská spoločnosť vlastní 100 % základného imania svojej dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia práva hospodárskej súťaže, existuje vyvrátiteľná domnienka, že uvedená materská spoločnosť skutočne uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti (rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 60). Na to, aby sa bolo možné domnievať, že materská spoločnosť vykonáva rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku dcérskej spoločnosti, teda postačuje, ak Komisia preukáže, že materská spoločnosť vlastní celé základné imanie tejto dcérskej spoločnosti (rozsudok z 29. marca 2011, ArcelorMittal Luxembourg/Komisia a Komisia/ArcelorMittal Luxembourg a i., C-201/09 P a C-216/09 P, EU:C:2011:190, bod 98).

214 V prejednávanej veci to tak je. Biogaran bola 100 % dcérskou spoločnosťou spoločnosti Servier v čase uzatvorenia dohody Biogaran a domnienka vyplývajúca z tohto konštatovania nebola vyvrátená (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, body 60 až 65). Je totiž potrebné zdôrazniť, že Biogaran nepreukázala, že určovala svoju obchodnú politiku nezávisle od skupiny Servier. Vyššie uvedené dôkazy o existencii neoddeliteľnej spojitosti medzi oboma dohodami potvrdzujú rozhodujúci vplyv skupiny Servier na správanie spoločnosti Biogaran a skutočné využívanie tohto vplyvu. S cieľom preukázať samostatnosť spoločnosti Biogaran vo vzťahu k skupine Servier žalobkyňa tvrdí, že riaditelia spoločnosti Biogaran nikdy nevykonávali funkciu v rámci skupiny Servier. Tento dôkaz však neumožňuje vyvrátiť domnienku rozhodujúceho vplyvu, ktorý v skutočnosti má Servier na Biogaran (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 2013, Roca/Komisia, T-412/10, EU:T:2013:444, bod 76). Pokiaľ ide o iné okolnosti uvádzané žalobkyňou týkajúce sa toho, že na trhu koná samostatne prostredníctvom priestorov, značiek a aktív oddelených od skupiny Servier, navyše v postavení spoločnosti vykonávajúcej činnosť v oblasti generických liekov, preukazujú iba to, že Biogaran je právnickou osobou, ktorá je samostatná od skupiny Servier, ale nie sú spôsobilé vyvrátiť domnienku, že Servier uplatňuje rozhodujúci vplyv na Biogaran.

215 Biogaran bola teda v čase uzatvorenia dohody Biogaran a dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche dcérskou spoločnosťou spoločnosti Servier a so svojou materskou spoločnosťou predstavovala jeden a ten istý podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže.

216 Komisia preto mohla oprávnene na základe uplatnenia pojmu „podnik“ zastávať názor, že Servier a Biogaran sú solidárne zodpovedné za správanie, ktoré im bolo vytýkané, keďže konanie jedného i druhého subjektu sa považuje za konanie jedného a toho istého podniku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. marca 2002, HFB a i./Komisia, T-9/99, EU:T:2002:70, body 524 a 525, a z 12. decembra 2007, Akzo Nobel a i./Komisia, T-112/05, EU:T:2007:381, bod 62; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudky zo 6. marca 1974, Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia, 6/73 a 7/73, EU:C:1974:18, bod 41, a zo 16. novembra 2000, Metsä-Serla a i./Komisia, C-294/98 P, EU:C:2000:632, body 26 až 28).

217 Okolnosť, že v prejednávanej veci porušenie článku 101 ZFEÚ konštatované Komisiou vyplýva čiastočne zo správania materskej spoločnosti a čiastočne zo správania dcérskej spoločnosti, zatiaľ čo v prípadoch solidárnej zodpovednosti materskej spoločnosti a jej dcérskej spoločnosti, ktoré sú najčastejšie predkladané súdu Únie, porušenie vyplýva len zo správania dcérskej spoločnosti, nie je takej povahy, aby spochybnila tento záver.

218 Ak je totiž možné pripísať materskej spoločnosti zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila jej dcérska spoločnosť, a v dôsledku toho považovať tieto dve spoločnosti za solidárne zodpovedné za porušenie, ktorého sa dopustil podnik, ktorý tvoria, bez toho, aby došlo k porušeniu zásady osobnej zodpovednosti, o to viac to platí v prípadoch, keď porušenie, ktorého sa dopustil hospodársky subjekt, ktorý tvoria materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť, vyplýva zo súbehu správaní týchto dvoch spoločností.

219 Ako to Komisia správne uvádza, napadnuté rozhodnutie mohlo byť adresované skupine Servier za porušenie, ktorého sa dopustila Biogaran ako spoluzodpovedná, aj keď žiadny dôkaz nepreukazuje, že Servier bola do porušenia zapojená. O to viac platí, že napadnuté rozhodnutie mohlo byť adresované spoločnosti Servier ako materskej spoločnosti a jej dcérskej spoločnosti, ktoré sú solidárne zodpovedné, keďže obe tieto spoločnosti sa priamo zúčastnili na porušení.

220 Komisia sa teda správne domnievala, že dohoda Biogaran a dohoda o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche boli uzavreté medzi tými istými podnikmi, teda skupinou Servier na jednej strane a spoločnosťou Niche na druhej strane, a že porušenie článku 101 ZFEÚ sa musí pripísať skupine Servier, čo odôvodňuje solidárnu zodpovednosť spoločnosti Servier ako materskej spoločnosti a jej dcérskej spoločnosti Biogaran, ktorých jednotlivé konania prispeli k uskutočneniu porušenia. Tento záver platí o to viac, že konania obidvoch spoločností úzko súvisia vzhľadom na neoddeliteľné väzby, ktoré preukázala Komisia medzi dohodou Biogaran a dohodou o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche.

221 Biogaran márne tvrdí, že by nemala byť uznaná za solidárne zodpovednú za porušenie z dôvodu, že nevedela o konaniach svojej materskej spoločnosti.

222 Po prvé táto výhrada spočíva na nesprávnom predpoklade, že spoločnosti Biogaran bola pripísaná zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila jej materská spoločnosť. Ako už bolo uvedené, tento predpoklad nie je skutkovo ani právne podložený.

223 Po druhé je potrebné pripomenúť, že rozhodujúci vplyv, ktorý materská spoločnosť vyvíja na svoju dcérsku spoločnosť, ktorú vlastní v rozsahu 100 %, umožňuje predpokladať, že úkony dcérskej spoločnosti sa vykonávajú v mene a na účet materskej spoločnosti, a v dôsledku toho podniku, ktorý tvoria. Keďže Všeobecný súd sa domnieval, ako to vyplýva z odpovede na predchádzajúci žalobný dôvod, že Biogaran nesledovala skutočný obchodný záujem, keď uzatvorila dohodu Biogaran, ani že vykonávala samostatnú stratégiu mimo kontroly svojej materskej spoločnosti, Komisia bola oprávnená

konštatovať, že dohoda Biogaran ako dodatočný stimul pre Niche, aby akceptovala urovnanie, bola jednou zo zložiek porušenia, na ktorej sa Biogaran priamo zúčastnila bez toho, aby bolo potrebné preukázať, že Biogaran vedela o konaniach alebo pláne skupiny Servier ako celku alebo charakteristikách porušenia.

224 Žalobkyňa sa navyše nesprávne dovoláva rozsudku z 2. októbra 2003, Aristrain/Komisia (C-196/99 P, EU:C:2003:529, bod 99). Táto vec sa totiž netýka vzťahu medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou v 100 % vlastníctve, ale vlastníctva základného imania dvoch samostatných obchodných spoločností tou istou osobou alebo tou istou skupinou, čo je okolnosť, ktorú súd Únie ako takú považoval za nedostatočnú na preukázanie toho, že medzi týmito dvoma spoločnosťami existuje hospodárska jednota, ktorá má podľa práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže za dôsledok, že konania jedného aj druhého subjektu možno pripísať tejto hospodárskej jednotke. Rovnako odkazy na rozsudky z 8. júla 2008, AC-Treuhand/Komisia (T-99/04, EU:T:2008:256), z 30. novembra 2011, Quinn Barlo a i./Komisia (T-208/06, EU:T:2011:701), a z 10. októbra 2014, Soliver/Komisia (T-68/09, EU:T:2014:867), nie sú relevantné, pretože nesúvisia s kontextom vzťahov medzi materskou a dcérskou spoločnosťou a hospodárskej jednotky.

225 Po tretie, ak by tak, ako to uvádza žalobkyňa, Komisia mala s cieľom pripísať porušenie skupine preukázať, že dcérska spoločnosť vedela o konaniach materskej spoločnosti, došlo by tým k ovplyvneniu pojmu hospodárska jednotka. Pre každú zložku porušenia vyplývajúcu z konaní jednej alebo druhej z týchto dvoch spoločností by bolo nevyhnutné stanoviť, že dcérska spoločnosť vedela o cieľoch sledovaných materskou spoločnosťou, hoci samotný pojem podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže Únie stanovuje na základe domnienky uplatňovania rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na dcérsku spoločnosť, ktorej je 100 % vlastníkom, že dcérska spoločnosť koná v rámci cieľov sledovaných materskou spoločnosťou, pod jej vedením a kontrolou. Ako už Súdny dvor rozhodol, podmienka pre pripísanie jednotlivých protiprávnych konaní tvoriacich celý kartel všetkým zložkám podniku je splnená, ak každá zložka podniku prispela k jeho vykonávaniu, hoci aj podriadeným, vedľajším alebo pasívnym spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. januára 2017, Duravit a i./Komisia, C-609/13 P, EU:C:2017:46, body 117 až 126, a z 8. júla 2008, AC-Treuhand/Komisia, T-99/04, EU:T:2008:256, bod 133).

226 Ak by sa pripustil názor žalobkyne, zistenie porušení práva hospodárskej súťaže v rámci skupín spoločností by bolo sťažené, hoci domnienka kontroly materskej spoločnosti nad dcérskou spoločnosťou, ktorej je 100 % vlastníkom, má za cieľ zabrániť tomu, aby boli protiprávne správania pripísané len dcérskym spoločnostiam, ktoré sú za ne priamo zodpovedné, a aby sa z tohto dôvodu vyhli represii na úrovni skupiny. Stačilo by totiž, aby materská spoločnosť vztiahla protiprávne správania aj na svoju dcérsku spoločnosť a aby tvrdila, že dcérska spoločnosť nevedela o konaniach materskej spoločnosti s cieľom dosiahnuť, aby časť porušenia vyplývajúca z priamej účasti dcérskej spoločnosti na porušení bola pripísaná len dcérskej spoločnosti. Vyplývala by z toho nižšia účinnosť boja proti protisúťažným praktikám, ktorú nemožno odôvodniť dodržiavaním zásady osobnej zodpovednosti za porušenia.

227 Z uvedeného vyplýva, že argumentácia žalobkyne, podľa ktorej jej Komisia nesprávne v rozpore so zásadou osobnej zodpovednosti pripisuje zodpovednosť za protiprávne konania jej materskej spoločnosti, teda nie je skutkovo ani právne podložená. Nielenže Komisia nepripísala spoločnosti Biogaran porušenie vytýkané jej materskej spoločnosti, keďže porušenie bolo pripisované len skupine Servier, ale Komisia sa aj správne domnievala, že nebolo potrebné preukázať, že Biogaran vedela o konaniach svojej materskej spoločnosti.

228 Na rozdiel od toho, čo žalobkyňa tvrdila na pojednávaní na podporu žalobného dôvodu, ktorý pri tejto príležitosti predložila a ktorý je založený na nedostatku odôvodnenia a na rozpornosti odôvodnenia, ktorá postihuje napadnuté rozhodnutie, uvedené rozhodnutie je bez takých vád. Z tohto rozhodnutia, najmä z jeho odôvodnení 1349, 3007 a 3011 totiž jasne vyplýva, že Komisia zastávala názor, že subjekt zodpovedný za porušenie bol podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ, tvorený spoločnosťou Servier a jej

dcérskou spoločnosťou Biogaran v 100 % vlastníctve, a že nebolo potrebné preukázať vedomosť spoločnosti Biogaran, pokiaľ ide o protisúťažnú povahu urovnania, na účely pripísania zodpovednosti za porušenie „podniku“. Hoci je pravda, ako to uviedla Biogaran na pojednávaní, že Komisia vo svojich písomnostiach uviedla, že je možné predpokladať, že Biogaran vedela o konaniach skupiny Servier a že taká analýza je sporná, keďže v zásade nemožno predpokladať, že dcérska spoločnosť vedela o správaniach svojej materskej spoločnosti, takýto dôvod nie je uvedený v napadnutom rozhodnutí, ktoré sa obmedzuje na konštatovanie, že sa predpokladá, že Biogaran, 100 % dcérska spoločnosť spoločnosti Servier, konala pod vplyvom a kontrolou skupiny Servier a že dôkazy preukazujú priamu účasť spoločnosti Biogaran na porušení, ktorého sa dopustil jeden dotknutý hospodársky subjekt.

229 Navyše za predpokladu, že by Komisia bola povinná preukázať, že Biogaran vedela o konaniach skupiny Servier a protiprávnej povahe dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche, z dokumentov v spise vyplýva, že tento dôkaz predložila z právneho hľadiska dostatočným spôsobom Komisia.

230 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podnik sa mohol priamo zúčastňovať iba na časti protisúťažných správaní tvoriacich jediné a pokračujúce porušenie, ale mohol vedieť o všetkých ostatných protiprávnych správaniach, ktoré plánovali alebo uskutočnili ďalší účastníci kartelu sledujúci rovnaké ciele, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko. V takom prípade je Komisia rovnako oprávnená pripisovať tomuto podniku zodpovednosť za všetky protisúťažné správania tvoriace takéto porušenie a následne za porušenie ako celok (pozri rozsudok z 24. júna 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisia a Komisia/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 158 a citovanú judikatúru; rozsudok z 26. januára 2017, Duravit a i./Komisia, C-609/13 P, EU:C:2017:46, bod 119).

231 Ak sa naproti tomu podnik priamo zúčastňoval na jednom alebo niekoľkých protisúťažných správaniach tvoriacich jediné a nepretržité porušenie, no nie je preukázané, že svojím vlastným správaním zamýšľal prispieť k všetkým spoločným zámerom, ktoré sledovali ďalší účastníci kartelu, a že mal vedomosť o všetkých ďalších protiprávnych správaniach, ktoré zamýšľali alebo uskutočnili uvedení účastníci sledujúci rovnaké ciele, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko, Komisia je oprávnená pripisovať tomuto podniku zodpovednosť iba za správania, na ktorých sa priamo zúčastňoval, a za správania zamýšľané alebo uskutočnené ďalšími účastníkmi sledujúcimi rovnaké ciele, aké sledoval tento podnik, a v prípade ktorých je preukázané, že o nich vedel alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (pozri rozsudok z 24. júna 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisia a Komisia/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 159 a citovanú judikatúru; rozsudok z 26. januára 2017, Duravit a i./Komisia, C-609/13 P, EU:C:2017:46, bod 120).

232 V prejednávanej veci Komisia zistila, že Biogaran vedela o tom, že cieľom dohody Biogaran bolo prispieť k dosiahnutiu cieľa vylúčiť Niche z trhu. Dôkazmi, ktoré zhromaždila a ktoré sú uvedené v odôvodnení 1351 napadnutého rozhodnutia, týkajúcimi sa stimulačnej povahy dohody Biogaran, ktoré Biogaran nemohla platne spochybniť v rámci žalobného dôvodu založeného na skreslení skutkových okolností, Komisia tiež zdôraznila, že Biogaran, 100 % dcérska spoločnosť spoločnosti Servier, nemohla konať samostatne, a preukázala, že dohodu Biogaran možno analyzovať len ako dodatočný stimul pre Niche, ktorého povahu musela Biogaran poznať.

233 Ako vyplýva z preskúmania žalobného dôvodu založeného na skreslení skutkového stavu, Biogaran nepredložila žiadne prijateľné vysvetlenie odôvodňujúce uzavretie tejto dohody spolu s dohodou o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche. Nemôže ani platne tvrdiť, že nevedela o protiprávnosti týchto dohôd. Cieľ spočívajúci vo vylúčení spoločnosti Niche z trhu výmenou za značné platby mal totiž pre osoby rokujúce o týchto dohodách zjavne obmedzujúcu povahu.

234 Z uvedeného vyplýva, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý bez toho, aby bolo potrebné zohľadniť tvrdenia uvádzané Komisiou v jej vyjadrení k žalobe, týkajúce sa skutkových okolností vzniknutých po podpísaní dohody Biogaran.

C. O žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď spoločnosti Biogaran uložila pokutu

1. Tvrdenia účastníkov konania

a) O novosti, nepredvídateľnosti a zložitosti veci

235 Vychádzajúc zo zásady zákonnosti trestných činov a trestov zakotvenej v článku 7 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 49 Charty základných práv žalobkyňa tvrdí, že Komisia môže ukladať sankcie len za praktiky vymedzené tak, že mali povahu porušenia v čase skutkových okolností. Rovnako dodáva, že v súlade s rozhodovacou praxou Komisie pokutu nemožno uložiť, pokiaľ je povaha zistených porušení relatívne nová a v čase skutkových okolností neexistoval precedens, ktorý by jasne preukazoval protiprávnosť predmetného typu správania, alebo aj keď ide o nový prístup z hľadiska zásad.

236 Okrem toho žalobkyňa zastáva názor, že Komisia nemohla uložiť pokutu za praktiky, ktorých kvalifikácia nebola v čase skutkových okolností zrejmá. Napadnuté rozhodnutie totiž spočíva na novej a nepredvídateľnej kritike dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche. Žalobkyňa tvrdí, že v čase skutkových okolností neexistoval precedens, a preto Biogaran nemohla tušiť, že taká dohoda o urovnaní bude kvalifikovaná ako protiprávna.

237 Komisia zdôrazňuje, že v znení porušení uvedených v článku 101 ZFEÚ sa doslovne uvádza, že predmetné postupy, a to vylúčenie z trhu súťažiteľa výmenou za prevod hodnoty, sú protisúťažné. Komisia sa odvoláva na relevantné časti napadnutého rozhodnutia s cieľom potvrdiť, že v čase dohôd bolo nesporné, že praktiky zamerané na vylúčenie konkurentov z trhu sa pravdepodobne budú považovať za protisúťažné (odôvodnenie 3092 napadnutého rozhodnutia).

238 Komisia tvrdí, že diskusie uskutočnené v rámci skupiny Servier v čase skutkových okolností o zlučiteľnosti urovnania s právom hospodárskej súťaže jasne preukazujú vedomosť o potenciálne protisúťažnej povahe dohôd.

239 Napokon skutočnosť, že právni poradcovia zmluvných strán dohôd neidentifikovali riziko porušenia, nemôže mať za následok oslobodenie podniku od pokuty, keďže tento podnik musel vedieť o protisúťažnej povahe uvedeného správania.

b) O neprimeranosti pokuty

240 Žalobkyňa v každom prípade tvrdí, že výška pokuty je zjavne neprimeraná vzhľadom na menšiu úlohu, ktorú pri realizácii uvádzaného porušenia zohrávala Biogaran. Vychádzajúc z judikatúry zdôrazňuje, že skutočnosť, že určitý podnik sa nezúčastnil na všetkých zložkách tvoriacich kartel alebo zohrával menšiu úlohu v rámci aspektov, na ktorých sa zúčastňoval, sa musí zohľadniť pri posudzovaní závažnosti porušenia a prípadne pri stanovení výšky pokuty.

241 Uložením sankcie bez zohľadnenia obmedzeného príspevku spoločnosti Biogaran k údajnému porušeniu Komisia zjavne porušila zásady proporcionality a rovnosti zaobchádzania. Prísnosť pokuty totiž porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rôznymi situáciami sa nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ nie je takéto zaobchádzanie objektívne odôvodnené.

242 Tým, že spoločnosti Biogaran bola uložená spoločne a nerozdielne celá pokuta, ktorá bola uložená jej materskej spoločnosti, hoci objektívne okolnosti charakterizujúce účasť týchto dvoch spoločností nie sú porovnateľné, Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania. Zatiaľ čo je totiž spoločnosť Servier sankcionovaná za protisúťažné správanie, Komisia sankcionuje Biogaran za konanie, ktoré samo osebe nie je obmedzením hospodárskej súťaže. Navyše aj za predpokladu, že dohoda Biogaran patrí do rámca údajne protisúťažnej dohody o urovnaní, prevod hodnoty v prospech spoločnosti Niche, kritizovaný Komisiou, dosahuje celkovú výšku 13,8 milióna GBP, zatiaľ čo Biogaran k nemu prispela len vo výške 2,5 milióna GBP.

243 Navyše žalobkyňa zdôrazňuje, že pokuta, ktorá jej bola uložená za to, že sa nepriamo podieľala na údajne protisúťažnej dohode, je taká neprimeraná, že značne presahuje celkovú výšku peňažných sankcií uložených ostatným piatim spoločnostiam vykonávajúcim činnosť v oblasti generických liekov (konkrétne 96,6 milióna eur), ktoré sa však priamo zúčastnili na sporných dohodách o urovnaní.

244 Rozhodnutie je napokon postihnuté nesprávnym právnym posúdením v rozsahu, v akom v prípade spoločnosti Biogaran uvádza hodnotu predaja jej materskej spoločnosti (476 miliónov eur), hoci sama nezrealizovala žiadny predaj. Žalobkyňa tak tvrdí, že podľa zásady rovnosti zaobchádzania mala Komisia uplatniť vo vzťahu k spoločnosti Biogaran rovnaké odôvodnenie ako vo vzťahu k ostatným spoločnostiam vykonávajúcim činnosť v oblasti generických liekov. Keďže totiž Komisia zohľadnila hodnotu prevedenú podľa dohody podpísanej spoločnosťou Biogaran, teda 2,5 milióna GBP, výška pokuty uloženej spoločnosti Biogaran mala byť vydelená číslom vyšším ako 150.

245 Komisia odpovedá, že Biogaran nekonala ako subjekt nezávislý a oddelený od skupiny Servier. Biogaran konala ako integrálna súčasť skupiny Servier, a teda za porušenie je zodpovedný podnik Servier ako celok. Komisia dodáva, že Biogaran zohrávala rovnako dôležitú kauzálnu úlohu ako jej materská spoločnosť.

246 Napokon sa Komisia domnieva, že porovnanie pokút spoločností vykonávajúcich činnosť v oblasti generických liekov a pokuty spoločnosti Biogaran nie je relevantné, keďže Biogaran konala v tejto veci ako súčasť toho istého podniku ako spoločnosť Servier. Konala ako výrobca pôvodného výrobku, ktorý si chce zachovať svoj monopol, v inom postavení ako spoločnosti vykonávajúce činnosť v oblasti generických liekov, ktoré súhlasili s tým, že nevstúpia na trh výmenou za značnú platbu.

c) O maximálnej prahovej hodnote pokuty 10 %

247 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 tým, že spoločnosti Biogaran uložila spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 131,5 milióna eur, teda približne 18 % jej celkového obratu, za to, že údajne „stimulovala“ Niche, aby uzatvorila dohodu o urovnaní.

248 Vychádzajúc z judikatúry Komisia tvrdí, že horná hranica výšky pokuty sa musí vypočítať na základe obratu všetkých spoločností tvoriacich jeden hospodársky subjekt konajúci ako podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ. Komisia sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia, keď zohľadnila obrat skupiny Servier.

249 Napokon Komisia tvrdí, že nie je možné uplatniť metódu výpočtu pokút spoločností vykonávajúcich činnosť v oblasti generických liekov na pokutu spoločnosti Biogaran. Biogaran totiž konala na podporu majiteľa patentu a prispela na zaplatenie výrobcovi generických liekov, aby ho stimulovala k tomu, aby nevstúpil na trh svojej materskej spoločnosti, čo nie je porovnateľné s úlohou, ktorú zohrávajú výrobcovia generických liekov.

2. Posúdenie Všeobecným súdom

a) O novosti, nepredvídateľnosti a zložitosti veci

250 Z judikatúry vyplýva, že zásada zákonnosti trestných činov a trestov si vyžaduje, aby zákon jasne vymedzoval porušenia a tresty za ne. Táto podmienka je splnená, pokiaľ osoba podliehajúca súdnej právomoci môže zo znenia relevantného ustanovenia a za pomoci výkladu, ktorý mu dávajú súdy, zistiť, aké konania alebo opomenutia zakladajú jej trestnú zodpovednosť (pozri rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 40 a citovanú judikatúru).

251 Zásadu zákonnosti trestných činov a trestov nemožno vykladať tak, že vylučuje postupné objasňovanie pravidiel trestnej zodpovednosti prostredníctvom súdneho výkladu každého jednotlivého prípadu pod podmienkou, že výsledok je primerane predvídateľný v čase, keď došlo k porušeniu, najmä vzhľadom na výklad, ktorého sa v danom čase pridŕžala judikatúra týkajúca sa dotknutého právneho ustanovenia (pozri rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 41 a citovanú judikatúru).

252 Rozsah pojmu predvídateľnosť závisí do veľkej miery od obsahu predmetného textu, od oblasti, na ktorú sa vzťahuje, ako aj od počtu a povahy osôb, ktorým je určený. Predvídateľnosť zákona tak nebráni tomu, aby dotknutá osoba bola nútená požiadať o odbornú radu s cieľom posúdiť spôsobom primeraným okolnostiam prípadu dôsledky, ktoré môžu z daného aktu vyplývať. Ide najmä o profesionálov navyknutých na vykazovanie veľkej obozretnosti pri výkone ich profesie. Je tiež možné od nich očakávať, že s osobitnou obozretnosťou posúdia riziká, ktoré táto profesia zahŕňa (pozri rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 42 a citovanú judikatúru).

253 Je potrebné dodať, že využívanie poradenstva odborníkov sa zdá byť o to zjavnejšie, keď ide tak, ako to bolo v prejednávanej veci, o prípravu a návrh licenčnej dohody v kontexte urovnania sporu.

254 V tejto súvislosti, hoci v čase porušenia konštatovaného v spornom rozhodnutí súdy Únie nemali ešte príležitosť vyjadriť sa konkrétne k dohode o urovnaní a licenčnej zmluve toho typu, ako uzavreli Servier, Niche a Biogaran, Biogaran musela počítať – v prípade potreby po využití odborného poradenstva – s tým, že správanie podniku, ku ktorému prispela dohodou Biogaran, môže byť vyhlásené za nezlučiteľné s ustanoveniami práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, a to vzhľadom najmä na široký rozsah pojmov „dohoda“ a „zosúladený postup“ vyplývajúcich z judikatúry Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 43).

255 Biogaran sa mohla predovšetkým domnievať, že skutočnosť, že jej materská spoločnosť zaviazala Niche ustanoveniami o neuvádzaní na trh a zákaze spochybnenia, ktoré samy osebe obmedzujú hospodársku súťaž, zbavuje vloženie takýchto ustanovení do dohody o urovnaní v oblasti patentov akejkoľvek legitimity. Takéto vloženie už totiž nevychádza z uznania platnosti patentu zmluvnými stranami dohôd a predstavuje tak zneužitie patentu bez vzťahu k jeho osobitnému predmetu (pozri rozsudok z dnešného dňa, Servier a i./Komisia, T-691/14). Okrem toho sa žalobkyňa mohla tiež domnievať, že poskytnutie dodatočného stimulu spoločnosti Niche prostredníctvom dohody Biogaran malo posilniť obmedzujúce účinky dohody uzatvorenej jej materskou spoločnosťou. Žalobkyňa teda mohla oprávnene predpokladať, že jej správanie patrí do pôsobnosti zákazu stanoveného v článku 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri

v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 46, a z 8. septembra 2016, Lundbeck/Komisia, T-472/13, v odvolacom konaní, EU:T:2016:449, bod 764).

256 Navyše je potrebné uviesť, že pred dátumom uzavretia oboch dohôd sa judikatúra vyjadrila k možnosti uplatniť právo hospodárskej súťaže v oblastiach charakterizovaných existenciou práv duševného vlastníctva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2016, Xellia Pharmaceuticals a Alpharma/Komisia, T-471/13, neuverejnený, v odvolacom konaní, EU:T:2016:460, body 314 a 315).

257 Súdny dvor už od roku 1974 zastáva názor, že aj keď existencia práv priznaných právnymi predpismi členského štátu v oblasti priemyselného vlastníctva nie je článkom 101 ZFEÚ dotknutá, podmienky ich výkonu môžu spadať do pôsobnosti zákazov stanovených týmto článkom a že o taký prípad môže ísť vždy, keď sa výkon takého práva zdá byť cieľom, prostriedkom alebo dôsledkom kartelu (rozsudok z 31. októbra 1974, Centrafarm a de Peijper, 15/74, EU:C:1974:114, body 39 a 40).

258 Od rozsudku z 27. septembra 1988, Bayer a Maschinenfabrik Hennecke (65/86, EU:C:1988:448), je jasné, že urovnania patentových sporov možno kvalifikovať ako dohody v zmysle článku 101 ZFEÚ.

259 Navyše je potrebné zdôrazniť, že spornými dohodami sa Niche, Servier, a Biogaran v skutočnosti rozhodli uzatvoriť dohody o vylúčení z trhu (rozsudok z dnešného dňa, Servier a i./Komisia, T-691/14). Aj keď je pravda, že až v rozsudku vyhlásenom po prijatí sporných dohôd Súdny dvor rozhodol, že dohody o vylúčení z trhu, v ktorých zostávajúce subjekty odškodňujú odchádzajúce subjekty, predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa, spresnil, že tento druh dohôd „zjavným spôsobom“ naráža na koncepciu vlastnú ustanoveniam Zmluvy týkajúcim sa hospodárskej súťaže, podľa ktorej každý hospodársky subjekt musí autonómne určiť politiku, ktorú mieni uplatňovať na trhu (rozsudok z 20. novembra 2008, Beef Industry Development Society a Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, body 8 a 32 až 34). Pri uzatváraní takej dohody, akou je dohoda Biogaran, žalobkyňa teda musela vedieť o protisúťažnej povahe svojho správania.

260 Je pravda, že aj keď vzhľadom na skutočnosť, že dohoda medzi spoločnosťou Niche a skupinou Servier bola uzavretá formou urovnania týkajúceho sa patentu a že dohoda Biogaran bola označená za licenčnú zmluvu a zmluvu o dodávkach, nemusel byť protiprávny charakter týchto dohôd pre vonkajšieho pozorovateľa ako Komisia jasný, neplatí to pre zmluvné strany dohôd.

261 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy je potrebné dospieť k záveru, že hoci Biogaran nebola aktívna na trhu s perindoprilom ovplyvnenom obmedzením hospodárskej súťaže, mohla rozumne predpokladať, že sa na ňu vzťahoval zákaz stanovený v článku 101 ZFEÚ.

262 Tento záver nemôže byť spochybnený ostatnými tvrdeniami uvádzanými žalobkyňou.

263 Aj keď sa po prvé žalobkyňa odvoláva na existenciu právneho stanoviska, ktoré si vyžiadala od Sira Jacobsa, neuvádza dostatok informácií, aby bolo možné z neho vyvodiť záver, že existovala skutočná neistota, pokiaľ ide o protiprávnosť dohody Biogaran a dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche z hľadiska pravidiel Únie v oblasti práva hospodárskej súťaže. Aj keď totiž stanovisko Sira Jacobsa uznáva novosť analýzy Komisie a že takúto „analýzu“ súdy Únie určite nikdy neuplatnili, zastáva názor, že doktrína Komisie je založená na jej princípe.

264 Navyše toto právne stanovisko nespochybňuje skutočnosť, že článok 101 ZFEÚ doslovne uvádza, že predmetné praktiky, konkrétne vylúčenie konkurenta, sú nezlučiteľné s právom hospodárskej súťaže. Komisia okrem toho správne v odôvodnení 597 napadnutého rozhodnutia uviedla, že otázka zlučiteľnosti sporných dohôd s právom hospodárskej súťaže vzbudila u skupiny Servier otázky.

265 V druhom rade tvrdenie založené na existencii praxe Komisie, podľa ktorej neuloží pokuty alebo sa uspokojí s uložením symbolických pokút v prípade preskúmavania komplexných právnych otázok, ktoré súdy Únie nikdy neriešili, nemožno prijať. Napriek novosti niektorých otázok vznesených v kontexte prejednávanej veci totiž Biogaran musela v prejednávanej veci vedieť o protisúťažnej povahe strategického plánu skupiny Servier (body 229 až 234 vyššie), ako aj o skutočnosti, že vzhľadom na to, že je v 100 % vlastníctve spoločnosti Servier, jej konania v postavení dcérskej spoločnosti budú pripísané podniku, ktorý tvorí Servier a jej dcérska spoločnosť. Komisia tiež v bode 80 dupliky správne spresňuje, že dĺžka rozhodnutia a dĺžka trvania správneho konania samozrejme odrážajú zložitosť skutkového stavu, ale nie sú dôkazom o nepredvídateľnosti porušenia.

266 V každom prípade podľa judikatúry má Komisia určitú mieru voľnej úvahy pri stanovení výšky pokút, aby mohla usmerňovať správanie podnikov v zmysle dodržiavania pravidiel hospodárskej súťaže. Skutočnosť, že Komisia v minulosti ukladala pokuty v určitej výške za určitý typ porušení, v tomto prípade symbolické pokuty za nové porušenia, ju nemôže zbaviť možnosti zvýšiť túto úroveň v medziach stanovených nariadením č. 1/2003, pokiaľ je to nevyhnutné na zabezpečenie uskutočňovania politiky Únie v oblasti hospodárskej súťaže. Účinné uplatňovanie pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže si naopak vyžaduje, aby Komisia mohla kedykoľvek prispôsobiť úroveň pokút potrebám tejto politiky (rozsudok z 8. septembra 2016, Lundbeck/Komisia, T-472/13, v odvolacom konaní, EU:T:2016:449, bod 773).

267 Po tretie žalobkyňa sa nemôže dovolávať okolnosti, že jej právny poradca z právneho hľadiska nesprávne kvalifikoval jej správanie, na ktorom je založené konštatovanie porušenia. Chyba, ktorej sa dopustil poradca dotknutého podniku, totiž nemôže mať za následok jeho oslobodenie od uloženia pokuty, keďže tento podnik musel vedieť o protisúťažnej povahe uvedeného správania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2013, Schenker & Co. a i., C-681/11, EU:C:2013:404, bod 37).

268 Po štvrté na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, ustanovenia dohody Biogaran mohli osoby podpisujúce túto dohodu vnímať len ako ďalšie obmedzenie hospodárskej súťaže. Aj keď totiž žalobkyňa tvrdí, že ustanovenia dohody „nie sú dotknuté“, mohla pochopiť, že dohoda vzhľadom na skutočnosť, že obsahuje atypické ustanovenia v porovnaní s inými licenčnými zmluvami a neobsahuje skutočnú protihodnotu k platbe, nemá žiadny iný cieľ než stimulovať potenciálneho konkurenta skupiny Servier, aby nevstúpil na trh s perindoprilom, a v dôsledku toho predstavuje porušenie práva hospodárskej súťaže.

269 Z uvedeného vyplýva, že predmetnú výhradu je potrebné odmietnuť.

b) O neprimeranosti pokuty

270 Je potrebné zdôrazniť, že námietky podané spoločnosťou Biogaran voči výške pokuty, ktorá jej bola uložená spoločne a nerozdielne s jej materskou spoločnosťou a ktorú považuje za neprimeranú, vychádzajú z domnienky, že spoločnosti Biogaran bolo pripísané porušenie, ktorého sa dopustila jej materská spoločnosť, a že v tejto súvislosti bola sankcionovaná ako právnická osoba oddelená od skupiny Servier, hoci jej konania boli menej závažné ako konania jej materskej spoločnosti a jej účasť na porušení bola omnoho obmedzenejšia než účasť skupiny Servier.

271 Tieto domnienky sú, ako bolo uvedené v odpovedi na prvý žalobný dôvod, nesprávne.

272 Ako totiž správne tvrdí Komisia, Biogaran nekonala ako samostatný a oddelený subjekt od skupiny Servier, ale ako integrálna časť tejto skupiny pod dohľadom svojej materskej spoločnosti. Aj keď Komisia zistila priamu účasť spoločnosti Biogaran na porušení a konštatovala rozhodujúci charakter dohody Biogaran pri vzniku obmedzujúcich účinkov dohody o urovnaní medzi skupinou Servier a spoločnosťou Niche, nepovažovala Biogaran za zodpovednú za porušenie v postavení samostatnej právnickej osoby oddelenej od skupiny Servier. Sporná pokuta sa totiž v zmysle článku 101 ZFEÚ

ukladá podniku, ktorý tvoria dcérska spoločnosť a jej materská spoločnosť, ktoré sú solidárne zodpovedné za porušenie a zaplatenie zodpovedajúcej pokuty, a nemá za cieľ sankcionovať protisúťažné konania, ktoré sú pripísateľné každej z týchto dvoch spoločností v postavení samostatných právnických osôb.

273 Solidaritu so zaplatením pokuty medzi dcérskou spoločnosťou a materskou spoločnosťou, na ktorej je založený výrok napadnutého rozhodnutia, ktoré vo svojom článku 7 ods. 1 písm. b) označuje Servier a Biogaran za spoločne a nerozdielne zodpovedné za zaplatenie 131 532 600 eur, nemožno vykladať v tom zmysle, že spoločnosti Biogaran sa pripisuje zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila jej materská spoločnosť.

274 Je totiž potrebné pripomenúť, že solidarita so zaplatením pokuty je len prejavom absolútneho účinku pojmu podnik, ktorý označuje subjekt, ktorý môže Komisia sankcionovať z dôvodu porušenia pravidiel práva hospodárskej súťaže Únie (rozsudky z 10. apríla 2014, Komisia a i./Siemens Österreich a i., C-231/11 P až C-233/11 P, EU:C:2014:256, bod 57, a z 10. apríla 2014, Areva a i./Komisia, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, body 122 až 124). Spoločnosti preto možno solidárne zaviazať na zaplatenie pokuty v rozsahu, v akom ich možno uznať za osobne zodpovedné za účasť na porušení, ktorého sa dopustil jeden podnik, ktorý tvoria (rozsudok z 10. apríla 2014, Komisia a i./Siemens Österreich a i., C-231/11 P až C-233/11 P, EU:C:2014:256, bod 49).

275 Navyše nie je podstatné, či osobná zodpovednosť spoločností z dôvodu ich účasti na porušení je alebo nie je rovnaká, pretože počas obdobia porušovania tvorili jeden podnik (rozsudok z 3. marca 2011, Areva a i./Komisia, T-117/07 a T-121/07, EU:T:2011:69, bod 206). Sankčnú právomoc Komisie okrem toho nemožno rozšíriť na stanovenie podielov každého zo solidárnych spoludlžníkov v rámci ich vnútorného vzťahu (rozsudky z 10. apríla 2014, Komisia a i./Siemens Österreich a i., C-231/11 P až C-233/11 P, EU:C:2014:256, bod 58, a z 10. apríla 2014, Areva a i./Komisia, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 151). Biogaran navyše uviedla na pojednávaní v odpovedi na otázku Všeobecného súdu, že jej materská spoločnosť zaplatila celú sumu pokuty uvedenú v článku 7 ods. 1 písm. b) napadnutého rozhodnutia.

276 Uložením pokuty jednému hospodárskemu subjektu tvorenému materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou v jej 100 % vlastníctve a s prihliadnutím na hodnotu predajov realizovaných skupinou Servier tak Komisia konala v súlade s ustálenou judikatúrou súdu Únie a nedopustila sa žiadneho nesprávneho právneho posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, body 145 až 148 a citovanú judikatúru, a z 23. januára 2014, Evonik Degussa a AlzChem/Komisia, T-391/09, neuverejnený, EU:T:2014:22, body 129 až 135).

277 Z tých istých dôvodov žalobkyňa nemôže ani tvrdiť, že pokuta jej bola uložená v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania.

278 Keďže Biogaran ani Servier neboli sankcionované za svoje správanie ako samostatné právnické osoby, porovnanie situácie spoločnosti Servier a spoločnosti Biogaran je irelevantné.

279 Keďže spoločnosti Biogaran bola uložená povinnosť solidárne zaplatiť pokutu len ako integrálna súčasť jedného hospodárskeho subjektu, ktorý tvorí so spoločnosťou Servier, jej situáciu nemožno porovnávať ani so situáciou spoločností vykonávajúcich činnosť v oblasti generických liekov, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie určené. Aj keď pokuta uložená skupine Servier vychádza z hodnoty predajov tejto skupiny, pokuty uložené týmto spoločnostiam nemožno vypočítať na základe rovnakého parametra, keďže tieto spoločnosti neboli na trhu v čase praktík, ktoré sú im vytýkané (rozsudok z dnešného dňa, Servier a i./Komisia, T-691/14).

280 Výhradu vznesenú spoločnosťou Biogaran na pojednávaní, založenú na tom, že Niche nebola sankcionovaná za dohodu Biogaran, keďže Komisia nezohľadnila zaplatenie sumy 2,5 milióna GBP vo výpočte pokuty spoločnosti Niche, tiež nemožno prijať. V súvislosti so zásadou rovnosti zaobchádzania bola totiž vznesená až na pojednávaní, a teda v prípade neexistencie odôvodnenia jej predloženia v tejto fáze konania je neprípustná. Navyše ako už bolo povedané, Biogaran ako dcérska spoločnosť spoločnosti Servier nebola v situácii porovnateľnej so situáciou spoločností vykonávajúcich činnosť v oblasti generických liekov, ktoré ako Niche uzatvorili dohodu so skupinou Servier. Napokon okolnosť, aj keby bola preukázaná, že Niche nebola sankcionovaná Komisiou, nemôže zbaviť Biogaran zodpovednosti, ktorá jej vznikla v dôsledku porušenia, ktorého sa dopustil podnik, ktorého je členom.

281 Z uvedeného vyplýva, že predmetnú výhradu je potrebné odmietnuť.

c) O maximálnej prahovej hodnote pokuty 10 %

282 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 tým, že jej uložila pokutu, ktorej výška presahuje 10 % jej ročného obratu, a že použila hodnotu predajov jej materskej spoločnosti Servier (teda 476 miliónov eur), hoci sama nezrealizovala žiadny predaj.

283 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že horná hranica stanovená v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 sa musí vypočítať na základe kumulovaného obratu všetkých spoločností tvoriacich jeden hospodársky subjekt konajúci ako podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ (pozri rozsudky z 8. mája 2013, Eni/Komisia, C-508/11 P, EU:C:2013:289, bod 109 a citovanú judikatúru, a z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, body 172 a 173 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 26. novembra 2013, Groupe Gascogne/Komisia, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 56).

284 Proporcionalitu sankcie treba totiž posúdiť najmä s ohľadom na odradzujúci cieľ, ktorý jej uloženie sleduje, a zohľadnenie tejto kumulovanej hodnoty je teda potrebné na účely tohto posúdenia s cieľom zohľadniť hospodársku silu dotknutého podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2016, Toshiba Corporation/Komisia, C-373/14 P, EU:C:2016:26, body 83 a 84).

285 V prejednávanej veci z predchádzajúcich úvah vyplýva, že dotknutý podnik tvorila žalobkyňa a jej materská spoločnosť, Servier, pričom tieto dve spoločnosti spolu tvorili jeden a ten istý hospodársky subjekt (pozri body 206 až 234 vyššie). V dôsledku toho v súlade so zásadami pripomenutými v bode 283 vyššie Komisia vychádzala z celkového obratu materskej spoločnosti skupiny Servier v období od 1. októbra 2012 do 30. septembra 2013 na účely uplatnenia uvedenej hranice 10 % obratu (odôvodnenie 3144 napadnutého rozhodnutia).

286 Keďže tento obrat mierne prevyšuje sumu 4 miliardy eur, Všeobecný súd sa domnieva, že pokuta vo výške 131 532 600 eur uložená žalobkyni spoločne a nerozdielne s jej materskou spoločnosťou zjavne neprekračuje túto hranicu.

287 Predmetnú výhradu je preto potrebné odmietnuť, a teda je potrebné zamietnuť aj predmetný žalobný dôvod ako celok.

288 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že žaloba sa musí zamietnuť ako celok a vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci aj vrátane návrhov, aby Všeobecný súd v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci zrušil pokutu alebo znížil jej výšku.

O trovách

289 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Biogaran je povinná nahradiť trovy konania.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. decembra 2018.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu ... 1

A. O perindoprile ... 1

1. Patent týkajúci sa molekuly ... 2

2. Sekundárne patenty ... 2

3. Perindopril druhej generácie ... 2

B. O žalobkyni ... 3

C. O činnostiach spoločnosti Niche týkajúcich sa perindoprilu ... 3

D. O sporoch týkajúcich sa perindoprilu ... 3

1. Spory pred EPÚ ... 3

2. Spory na vnútroštátnych súdoch ... 3

E. O urovnaniach ... 4

1. O dohodách uzatvorených medzi spoločnosťami Niche, Unichem, Matrix a skupinou Servier ... 4

2. O dohode uzavretej medzi spoločnosťami Niche a Biogaran ... 5

F. O sektorovom vyšetrovaní ... 6

G. O správnom konaní a napadnutom rozhodnutí ... 6

II. Konanie a návrhy účastníkov konania ... 7

III. O prípustnosti ... 8

A. O treťom žalobnom návrhu, ktorým žalobkyňa navrhuje, aby jej bol priznaný prospech v súvislosti so zrušením napadnutého rozhodnutia v rámci konania o žalobe podanej skupinou Servier ... 8

B. O prípustnosti niektorých príloh vyjadrenia k žalobe a dôkazov predložených v tomto vyjadrení ... 9

1. Tvrdenia účastníkov konania ... 9

2. Posúdenie Všeobecným súdom ... 9

IV. O veci samej ... 11

A. O žalobnom dôvode založenom na skreslení skutkového stavu spočívajúcom v tom, že v napadnutom rozhodnutí sa nesprávne konštatuje, že dohoda Biogaran slúžila ako dodatočný stimul na podporu spoločnosti Niche, aby uzatvorila dohodu o urovnaní so skupinou Servier ... 11

1. Tvrdenia účastníkov konania 11

a) O nesprávnom posúdení v rámci analýzy spojitosti medzi dohodou Biogaran a dohodou o urovnaní 11

1) O chronológii rokovaní o dohodách 11

2) O právnej spojitosti medzi dohodou o urovnaní a dohodou Biogaran 12

3) O úmysle poskytnúť stimul spoločnosti Niche 13

b) O zohľadnení obchodného záujmu žalobkyne uzavrieť dohodu Biogaran 14

1) O výrobku A 14

2) O výrobku B 16

3) O výrobku C 16

2. Posúdenie Všeobecným súdom 16

a) Úvodné pripomienky 16

b) O existencii stimulačnej výhody tvorenej dohodou Biogaran 19

B. O žalobnom dôvode založenom na nesprávnych právnych posúdeniach v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie nepreukazuje účasť spoločnosti Biogaran na akomkoľvek porušení pravidiel hospodárskej súťaže 26

1. Tvrdenia účastníkov konania 26

a) O protiprávnej povahe dohody Biogaran 26

b) O pripísaní zodpovednosti za akty materskej spoločnosti dcérskej spoločnosti 27

c) O vedomosti spoločnosti Biogaran o protiprávnych správaniach skupiny Servier ... 28

2. Posúdenie Všeobecným súdom 29

C. O žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď spoločnosti Biogaran uložila pokutu 34

1. Tvrdenia účastníkov konania 34

a) O novosti, nepredvídateľnosti a zložitosti veci 34

b) O neprimeranosti pokuty 34

c) O maximálnej prahovej hodnote pokuty 10 % 35

2. Posúdenie Všeobecným súdom 36

a) O novosti, nepredvídateľnosti a zložitosti veci 36

b) O neprimeranosti pokuty 38

c) O maximálnej prahovej hodnote pokuty 10 % 40

O trovách 41